

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Factors Contributing to Research Capability Enhancement

of Sripatum Faculty Members

ปิยากร หวังมหาพร

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2553

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลแก่คณะผู้วิจัย ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ให้โอกาสในการสร้างสร้งงานวิจัยชิ้นนี้ ด้วยการสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร . ณรงค์ อยู่ถนอม และรองศาสตราจารย์ ดร . ศรัณย์ วรรณจักริยา เป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ผู้วิจัย

มกราคม พ.ศ. 2555

หัวข้อวิจัย : ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยากร หวังมหาพร

หน่วยงาน : สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2554

บทสรุปผู้บริหาร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ค้นหาและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ 2) ศึกษาศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยเป็น อาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน ที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ประจำ ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาค การศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 467 คน ซึ่งได้รับความร่วมมือตอบแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 36.62 ใช้ระยะเวลาการวิจัยในระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS for windows version 17.0) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) แบบขั้นตอน (stepwise) และการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิด

ผลการวิจัย พบว่า จำนวนปีที่เคยทำวิจัย ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา และความรู้สึกได้รับ กำลังใจจากคนรอบข้าง เป็นปัจจัยที่ ร่วมกัน ส่งผลต่อศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ในด้านจำนวนงานวิจัยที่ทำได้ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ศักยภาพการทำวิจัย ปัจจัยที่ส่งผล อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Research Title : Factors Contributing to Research Capability Enhancement of Sripatum
Faculty Members

Name of Researcher : Assistant Professor Piyakorn Whangmahaporn, Ph.D.

Name of Institution : Research Institute of Sripatum University

Year of Publication : B.E. 2554

EXECUTIVE SUMMARY

The purpose of this study is to search for the factors that may affect research studies conducted by the instructors of Sripatum University, and to study the capacity or ability of the instructors of the said university in conducting research studies.

The variables used for this research are 467 regular faculty members of Sripatum University, Bangkok, teaching for first semester, school year 2554. All were given questionnaires to fill up but only 171 of them were able to send back the filled up forms which is 36.62 % of the variables. The length of time in conducting the research was between the month of May, 2554 to October, 2554. The measures used in this research was giving forms with questions to answer. The data gathered were then analyze using Statistical Package for the Social Sciences (SPSS). Certain factors contributing to research capability of the faculty members were found during the research and were then given analysis using different procedures such as multiple regression analysis, stepwise model, and open ended question.

The result shows that years of research studies, experience and inspirations from the surrounding people are factors that could greatly contribute to the research capability of the faculty members and may bring great help in positive ways.

Keywords : Research Capability Enhancement, Factors Contributing, Sripatum Faculty Members

สารบัญ

บทที่	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ช
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย.....	4
สมมุติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	8
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
ตอนที่ 1 การสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	9
ตอนที่ 2 เอกสารการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องสมรรถภาพและศักยภาพ การทำวิจัย.....	20
ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัย...	21
ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	29
3 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	31
แบบแผนทางการวิจัย.....	31
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	31
ประชากรกลุ่มเป้าหมาย.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามและ ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่วัดได้จากแบบสอบถาม...	36
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์	49
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์...	55
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผลการวิจัย.....	70
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	74
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	76
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม.....	83
ภาคผนวก ข แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	85
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบสอบถาม.....	94
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	97

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	สรุปลักษณะสำคัญของประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุน การวิจัย..... 18
2.2	สรุปปัจจัยสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์..... 28
4.1	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามเพศ..... 36
4.2	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุอาจารย์..... 37
4.3	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด..... 37
4.4	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามแผนการศึกษาที่สำเร็จ..... 38
4.5	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ..... 38
4.6	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามสังกัด..... 39
4.7	จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ..... 40
4.8	จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้ไปในการทำงานประจำวันนอกเหนือจาก การสอนและการวิจัยของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ..... 41
4.9	ประสบการณ์การทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการจำนวนเวลาโดยเฉลี่ยที่อุทิศให้กับการวิจัยในแต่ละปีของอาจารย์ จำแนกตาม ตำแหน่งทางวิชาการ..... 42
4.10	42
4.11	ลำดับสาเหตุที่ไม่ทำวิจัยของอาจารย์ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อประเด็นต่างๆ ในแบบสอบถามจำ แนกตามตำแหน่งทางวิชาการ..... 43
4.12	44
4.13	ผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งที่ทำเสร็จและไม่เสร็จ หรืออยู่ระหว่างดำเนินการของอาจารย์ จำแนกตาม 49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็น ผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ ทำเสร็จตามกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่ไม่เคยขอขยายระยะเวลา) ของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการจำนวนง.....	50
4.15 งานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็น ผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่เคยขอขยายระยะเวลา) ของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการจำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็น	
4.16 ผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ อยู่ในระหว่างดำเนินการของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ	52
4.17 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็น ผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ ทำไม่เสร็จ (งานวิจัยที่ขอคืนทุนวิจัยหรือยกเลิกโครงการวิจัย) ของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการระยะเวลาเฉลี่ยที่ต้องดวรมละคาดว่าจะเป็นระยะเวลาที่สามารถทำวิจัยแต่ละ	
4.18 ได้แล้วเสร็จของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับ	
4.19 (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้).....	55
4.20 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแบบที่เหมาะสมในการพยากรณ์ศักยภาพการทำวิจัย ของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้).....	56
4.21 ค่าสถิติในการวิเคราะห์สมการการถดถอยของศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (ตำแหน่งทางวิจัยที่ทำได้).....	57
4.22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ).....	58

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยหรือการเพิ่มศักยภาพและเพิ่มจำนวนนักวิจัย เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูงทางเศรษฐกิจฐานความรู้ เนื่องจากประเทศไทยค่อนข้างประสบปัญหาขาดแคลนนักวิจัยและบุคลากรดังกล่าว มาเป็นเวลานานแล้ว ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยเชิงสำรวจของ จินตนาภา โสภณ (2541) เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารหน่วยงานวิจัย และนักวิจัยที่มีต่อปัญหากระบวนการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทย ” ที่พบว่า ปัญหาด้านนักวิจัย / บุคลากรการวิจัยและพัฒนา เป็นหนึ่งในห้าอันดับแรก ของปัญหาสำคัญ อีกทั้งเพื่อการอยู่รอดของประเทศในกระแสสังคมโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งหากไม่สามารถก้าวทันอาจจะเสียเปรียบหรือเสียโอกาสในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจการค้า จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเพิ่มจำนวนนักวิจัยและงานวิจัย เพื่อรองรับความเจริญเติบโตของประเทศต่อไป

การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและการผลิตนักวิจัยปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานและสถาบันหลายแห่ง หนึ่งในจำนวนดังกล่าวที่เป็นแหล่งรวมนักวิจัยหรือผู้มีความรู้ความสามารถชั้นสูงของประเทศมากที่สุดในปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัย อันเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจในการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย รวมทั้งเป็นแหล่งที่มีการสนับสนุนส่งเสริมนักวิจัยอยู่เสมอ และเป็นที่รวมของนักวิชาการ นักวิจัย และอาจารย์ เป็นจำนวนมาก มหาวิทยาลัยจึงเป็นแหล่งรวมของสรรพวิชาความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมจำนวนมากเกิดจากความคิดของบุคลากรในมหาวิทยาลัย นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการช่วยพัฒนาประเทศ ทั้งในแง่ของการผลิตบัณฑิตออกมารับใช้สังคม และการผลิตองค์ความรู้จากการสร้างสรรค์ ผลงานทางวิชาการและงานวิจัย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์อย่างหลากหลาย ผู้ที่มีตำแหน่งเป็นนักวิจัยและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยจึงควรตระหนักในบทบาทของตน และถือเป็นหน้าที่หนึ่งที่จะต้องสร้างสรรค์และเผยแพร่องค์ความรู้ให้กับสังคม ซึ่งวิธีการหนึ่งในการสร้างองค์ความรู้ที่เป็นที่ยอมรับกันเป็นสากล คือ การวิจัย การวิจัยจึงถือเป็นหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปและสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศจะเห็นความสำคัญของการวิจัยและได้ให้การสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์มาตั้งแต่อดีต เช่นในงานวิจัยของ สุณทรี จิตติอรุณชัย (2535) เรื่อง “การวิเคราะห์สภาพของการส่งเสริมการวิจัยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหิดล ” ที่พบว่า ทั้งสองมหาวิทยาลัยต่างมีการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์ โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีนโยบายมุ่งพัฒนาไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัย ได้กำหนดให้การวิจัยมีความสำคัญทัดเทียมกับการผลิตบัณฑิต และสัมพันธ์การเรียนการสอน มีการบริหารงานโดยตรงอธิการบดีฝ่ายวิจัย และมีองค์กรบริหารการวิจัยในระดับมหาวิทยาลัย ได้แก่ คณะกรรมการวิจัย คณะกรรมการประสานงานวิจัย และฝ่ายวิจัย มีแนวโน้มใช้เงินผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยมากขึ้น เพื่อสนับสนุนกลไกการดำเนินงานในรูปแบบต่างๆ เช่น หน่วยปฏิบัติการวิจัย สถาบันวิจัย คณะกรรมการปฏิบัติการกิจการวิจัย อารมความคิด และสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งแม้จะมีหน่วยงานรองรับและให้การสนับสนุนมากมาย แต่ก็ยังประสบปัญหา คืออาจารย์ที่ให้ความสนใจและมีความสามารถในการทำงานวิจัยที่มีคุณภาพยังมีไม่มากเท่าที่ควร ขาดหลักเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณาผลงานวิจัย และขาดแคลนบุคลากรสนับสนุนการวิจัย เป็นต้น ส่วนมหาวิทยาลัยมหิดลมีนโยบายพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ โดยส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาวิทย์ ยการพร้อมทั้งเทคโนโลยีของสาขาต่างๆ มีการบริหารโดยตรงอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ และหน่วยงานรองรับงานวิจัย คือ งานส่งเสริมการวิจัยและตำรา และกองบริการการศึกษา โดยได้รับงบประมาณเพื่อการวิจัยจากเงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ก็ได้จัดกิจกรรม เช่น การประชุมระหว่างผู้วิจัยและผู้ใช้ผลงานวิจัย การจัดทำทะเบียนโครงการวิจัย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยอีกทางหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ปัญหาและอุปสรรคก็ยังคงมีอยู่ ได้แก่ ขาดองค์กรที่ทำหน้าที่ประสานงานระดับนโยบาย แผนงานและการปฏิบัติงาน และปัญหาการประสานงานเนื่องจากพื้นที่ของมหาวิทยาลัยกระจายออกไปหลายแห่ง เป็นต้น

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์อย่างเต็มที่ แต่อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมการวิจัยของอาจารย์ก็ยังไม่มีความเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ อาจารย์ยังไม่เห็นความสำคัญของการทำวิจัยและไม่ได้ทำงานวิจัยอย่างจริงจัง โดยจากผลการศึกษารายชื่อของ สุณิภา ชินวุฒิ (2538) เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับบทบาทการวิจัยของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล

สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ” พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านการปฏิบัติการวิจัยและด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒนะ (2545) เรื่อง “กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ” ที่พบว่า วัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ยังไม่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ อาจารย์ส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับงานสอนมากกว่างานวิจัย และมีเป้าหมายในการทำวิจัยเพื่อตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ หรือนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

กล่าวเฉพาะในมหาวิทาลัยศรีปทุมที่ให้ความสำคัญของการวิจัยและมีการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยของอาจารย์อย่างต่อเนื่องยาวนาน ดังจะเห็นได้จากระเบียบวิทยาลัยศรีปทุมว่าด้วยการส่งเสริมงานวิจัยของอาจารย์ประจำ พ .ศ. 2527 และประกาศเกณฑ์การให้ทุน /ขอรับทุนสนับสนุนการวิจัย ที่มีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2549 (“หลักเกณฑ์การขอรับทุนทำงานวิจัยสถาบัน .” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2549) แต่จากการรวบรวมรายชื่อผลงานวิจัยของอาจารย์ในช่วง 14 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2540 – 2553) ณ เดือนเมษายน พ .ศ. 2554 ของสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2554) พบว่า มีงานวิจัยที่ได้รับทุนภายในและทุนภายนอกทั้งสิ้น 446 เรื่อง รวมทั้งที่ดำเนินการแล้วเสร็จและอยู่ระหว่างดำเนินการ ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ประจำในปัจจุบัน (ไม่นับรวมอาจารย์ประจำแบบพิเศษ) ที่มีอยู่ประมาณ 467 คน (สำนักงานบุคคล มหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2554) จะพบว่า โดยเฉลี่ย ขอาจารย์ผลิตงานวิจัยได้ในอัตราคนละ 0.07 เรื่อง ต่อปี และผลิตงานวิจัยในภาพรวมของทั้งมหาวิทยาลัยได้โดยเฉลี่ยปีละประมาณ 32 เรื่อง หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 7.14 ต่อปี เมื่อคำนวณจากจำนวนเรื่องทั้งหมดในช่วง 14 ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นอัตราที่น้อยมาก ทั้งนี้ในช่วง 14 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยใช้งบประมาณสนับสนุนการวิจัยไปทั้งสิ้นประมาณ 34,077,860 บาท (คำนวณจากข้อมูล ณ เมษายน พ .ศ. 2554 จากจำนวนงานวิจัย 395 เรื่อง) อันเป็นที่ยืนยันได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้ให้การสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์อย่างจริงจังและต่อเนื่อง และแม้ว่าตลอดระยะเวลาการพิจารณาผลงานวิจัยของคณะกรรมการพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัย จะไม่เคยปฏิเสธการขออนุมัติโครงการวิจัยของอาจารย์ แต่ก็ยังไม่สามารถกระตุ้นให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยเพิ่มขึ้นได้

อนึ่ง การทำวิจัยและจำนวนผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิ เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย การได้รับการสนับสนุน ความรู้ความสามารถในการทำวิจัย ฯลฯ (ปนัดดา ดิฬารัตน์, 2551; สุพรรณิ สีนโพธิ์, 2546; อรวรรณ สุทธิพิทักษ์, 2544) ซึ่งหากทราบ

ได้ว่า มีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลโดยตรงหรือมีอิทธิพลโดยอ้อม ที่จะทำให้บั่นทอนหรือส่งเสริมศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ อันจะมีผลสืบเนื่องไปถึงผลิตภาพและจำนวนงานวิจัยของอาจารย์ได้ จะ สามารถพิจารณาแก้ไขหรือส่งเสริมได้ตรงจุด ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผล ต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ” เพื่อคาดหวังให้มีการเพิ่มปริมาณงานวิจัย ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งกำลังประสบปัญหาภาวะการขาดแคลนผลงานวิจัยของ อาจารย์ จากการที่มีอาจารย์เพียงจำนวนน้อยที่มุ่งมั่นผลิตงานวิจัย ในขณะที่มีอาจารย์จำนวนมากที่ ไม่ได้ทำงานวิจัย ซึ่งส่งผลให้คะแนนจากการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยลดลง การ วิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งหมายเพื่อทราบปัจจัย ที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ ซึ่งจะมี ประโยชน์ต่อการช่วยแก้ไขปัญหาด้านจำนวนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีน้อยให้เพิ่มขึ้น และหา แนวทางช่วยเหลือ ส่งเสริม และกระตุ้นการทำวิจัยของอาจารย์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อค้นหาและ ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุม
2. เพื่อศึกษาศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คำถามการวิจัย

1. อะไรเป็นสาเหตุหรือเป็น ส่วนที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในศักยภาพการทำ วิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีศักยภาพในการทำวิจัยมากน้อยเพียงใด

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้าน การได้รับการสนับสนุน (การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและ ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง) เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย ข้อจำกัดด้าน ระยะเวลา ประสบการณ์ในการทำวิจัย (ความรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาและจำนวนปีที่เคยทำวิจัย) อายุ และ ความเครียดและความวิตกกังวลของอาจารย์ ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยในครั้งนี้ คือ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน ที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ประจำ ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 467 คน (สำนักงานบุคคล มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2554)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้
1. การได้รับการสนับสนุน	1.1 การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย - ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ - ความเพียงพอและความพร้อมของแหล่งค้นคว้า/อุปกรณ์/เครื่องมือ/สิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัย - ความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการตลอดขั้นตอนการวิจัยของมหาวิทยาลัย - ความคิดเห็นและการรับรู้ที่มีต่อการให้ความรู้ด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย - ความคิดเห็นที่มีต่อการให้คำปรึกษาของที่ปรึกษาการวิจัย - ความคิดเห็นที่มีต่อการลดพันธกิจการสอน 1.2 ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง
2. เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย	2.1 การเห็นคุณค่าของงานวิจัย ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัย ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัย หลังจากได้รับตำแหน่งทางวิชาการ และความคิดเห็นที่จะทำวิจัยครั้งต่อไป
3. ข้อจำกัดด้านระยะเวลา	4.1 จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ 4.2 จำนวนชั่วโมงที่มีให้กับการทำวิจัยในแต่ละวัน 4.3 จำนวนเวลาชั่วโมงที่ใช้ไปในการทำงานประจำในแต่ละวัน

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้
4. ประสบการณ์ในการทำวิจัย	5.1 ความรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา - ทักษะที่ได้รับจากการทำวิจัยที่ผ่านมา - ปัญหาและอุปสรรคจากการทำวิจัยที่ผ่านมา 5.2 จำนวนปีที่เคยทำวิจัย
5. อายุ	6.1 จำนวนปี
6. ความเครียดและความวิตกกังวล	7.1 ความรู้สึกบีบคั้น อึดอัด กระวนกระวาย รีบเร่ง ไม่สบายใจ ในขณะที่ทำงานวิจัย

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้
1. ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม	1.1 จำนวนงานวิจัยที่ทำได้ 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอก 1.1.2 จำนวนงานวิจัยที่ทำเสร็จตามกำหนดระยะเวลา 1.1.3 จำนวนงานวิจัยที่ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา 1.1.4 จำนวนงานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ 1.2 จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ

ระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาดำเนินการใน ระหว่าง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนและวิจัย มีชื่ออยู่ในสังกัดคณะ มีตำแหน่งประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม ไม่นับรวมตำแหน่ง ประจำแบบพิเศษ และยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ไม่นับรวมผู้ที่ลาศึกษาต่อแบบเต็มเวลา

2. ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ในการส่งเสนองานวิจัยเพื่อขอรับทุนสนับสนุนการทำวิจัย การใช้เวลาในการทำวิจัยแต่ละเรื่อง และการผลิตจำนวนงานวิจัยในขณะดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุม วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. สมรรถภาพการวิจัยของอาจารย์ หมายถึง ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพด้านการเขียนรายงานการวิจัย การใช้วิทยุวิทยุการวิจัย และการใช้สถิติเพื่อการวิจัย วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. งานวิจัยของอาจารย์ หมายถึง ผลงานที่เกิดจากการค้นคว้าวิจัยตามหลักวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในขณะกำลังดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำ และเป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนภายในจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งแบ่งได้เป็น งานวิจัยที่ได้รับทุนองค์ความรู้ (ทุนวิจัยสำหรับนักวิจัยผู้มีประสบการณ์ และทุนนักวิจัยรุ่นใหม่) ทุนสิ่งประดิษฐ์ ทุนวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และทุนวิจัยสถาบัน หรือเป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก

5. การได้รับการสนับสนุน หมายถึง สิ่งที่อาจารย์ได้รับ หรือบริการและการอำนวยความสะดวกในระหว่างการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ตลอดจนความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง เพื่อสนองตอบความต้องการและเป็นแรงผลักดันให้อาจารย์ทำวิจัย วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ทั้งในแง่บวกและแง่ลบของอาจารย์ที่มีต่อการทำวิจัยในด้านคุณค่า ประโยชน์ การวิจัยหลังได้รับตำแหน่งทางวิชาการ และแนวโน้มที่จะทำงานวิจัยครั้งต่อไป อันเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์ วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ข้อจำกัดด้านระยะเวลา หมายถึง เงื่อนไขของเวลาที่จะมีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ทั้งในแง่ของเวลาที่ใช้ไปในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละวัน เวลาที่ใช้ไปนอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่ประจำวัน และเวลาที่มีให้กับการทำวิจัย วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. ประสบการณ์ในการทำวิจัย หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ และการเรียนรู้ที่อาจารย์ได้รับจากการทำวิจัยในอดีต ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9. ความเครียดและความวิตกกังวลในการทำวิจัย หมายถึง ความรู้สึกในแง่ลบระหว่างการทำงานวิจัย หรือความรู้สึกบีบคั้น อึดอัด กระวนกระวาย รีบเร่ง ไม่สบายใจในขณะทำงานวิจัยของอาจารย์ วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. เมื่อทราบปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ จะทำให้ส่งเสริมปัจจัยและปรับปรุงแก้ไขปัจจัยในส่วนที่สามารถทำได้อย่างถูกต้อง กล่าวคือ หากปัจจัยใดเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์มีศักยภาพในการทำวิจัยหรือผลิตงานวิจัยเพิ่มขึ้น ปัจจัยนั้นก็ควรจะได้รับส่งเสริม แต่หากปัจจัยใดเป็นการบั่นทอนศักยภาพในการทำวิจัยหรือผลิตงานวิจัยของอาจารย์ ปัจจัยนั้นก็ควรจะได้รับปรับปรุงแก้ไขหรือขจัดออก เพื่อช่วยให้อาจารย์สามารถทำวิจัยได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพของตน
2. ทราบอุปสรรคปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์ อันเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้วางแผนและหาแนวทางแก้ไข เพื่อให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยเพิ่มและมีคุณภาพมากขึ้นได้
3. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิง หรือต่อยอดสำหรับการวิจัยสถาบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไปได้
4. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร ในการนำไปใช้วางแผนกำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยของอาจารย์ต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอนำเสนอรายละเอียด แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 2 เอกสารการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องสมรรถภาพและศักยภาพการทำวิจัย

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัย

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 การสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

จากการศึกษาเอกสาร ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง ตลอดจนข้อบังคับต่างๆของมหาวิทยาลัยศรีปทุม นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนหรือพัฒนาอาจารย์ด้านการวิจัย เท่าที่ ผู้วิจัย สามารถสืบค้นได้ อันแสดงถึงการสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยที่เป็นรูปธรรม พบว่า มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีแนวทางส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตและสร้างสรรค์ผลงาน วิจัย อย่างจริงจัง โดยกำหนดแนวทางการสนับสนุนและส่งเสริมดังกล่าวไว้ในประกาศต่างๆ ดังมีรายละเอียดโดยย่อเรียงตามลำดับปีของประกาศที่ประกาศใช้ล่าสุดต่อไปนี้ (“หลักเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุนบุคลากรไปเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ .” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2545 ; “หลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัย พ .ศ. 2548.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2548 ; “กำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราค่าตอบแทนผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ และระดับชาติ .” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2549 ; “หลักเกณฑ์การขอรับทุนทำงานวิจัยส ถาบัน.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2550 ; “การสนับสนุนอาจารย์เพื่อขอรับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2550; “แนวทางและงบประมาณเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคณาจารย์.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2552; “นโยบาย และการส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2552; “เกณฑ์การให้ทุนสิ่งประดิษฐ์ สำหรับบุคลากรภายใน.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2553; “เกณฑ์การให้ทุนนักวิจัยรุ่นใหม่ สำหรับบุคลากรภายใน.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2553; “เกณฑ์การให้

ทุนนักวิจัยที่มีประสบการณ์ สำหรับบุคลากร ภายใต้อำนาจ” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2553 ; “หลักเกณฑ์การขอรับทุนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน .” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2553)

1. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุนบุคลากรไปเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ลงวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2545

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีโอกาสนำผลงานทางวิชาการไปเผยแพร่ จึงวางหลักเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุนไว้ในวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท สำหรับการเผยแพร่ผลงานในลักษณะ oral presentation และในวงเงินไม่เกิน 25,000 บาท สำหรับการเผยแพร่ผลงานในลักษณะ poster presentation โดยจะให้ทุนในลักษณะดังกล่าว 1 ครั้งในช่วงเวลา 2 ปี แต่หากมีผลงานทางวิชาการดีเด่นที่แตกต่างจากเรื่องที่เคยนำเสนอแล้ว อาจจะให้ทุนสนับสนุนได้มากกว่า 1 ครั้งใน 2 ปี และหากเจ้าของผลงานไม่ขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาให้ไปเผยแพร่ ผลงานได้โดยไม่ถือเป็นวันลา ซึ่งถือเป็นการให้การสนับสนุนอีกรูปแบบหนึ่งที่นอกเหนือจากจำนวนเงิน

2. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548

ประกาศฉบับนี้มีใจความสำคัญ ในการกำหนดหลักการรับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้การทำวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มหาวิทยาลัยจึงกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในเชิงการติดตามบังคับและกำหนดกติกา โดยไม่กล่าวถึงในเชิงการให้การสนับสนุนแต่อย่างใด ผู้วิจัย นำมาเสนอไว้ ในที่นี้ด้วย เนื่องจาก เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง การสนับสนุนอาจารย์เพื่อขอรับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ซึ่งจะได้กล่าวถึงในลำดับต่อไป

3. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราค่าตอบแทนผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ และระดับชาติ ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2549

หากอาจารย์นักวิจัยมีผลงานที่มีคุณภาพดีได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ และระดับชาติ หรือได้รับสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร จะได้รับค่าตอบแทนดังนี้

1) หากเป็นบทความ บทความวิจัยแบบ เต็ม แบบสมบูรณ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ จะได้รับค่าตอบแทนพื้นฐานบทความละ 10,000 บาท และ

ค่าตอบแทนก้าวหน้าตามค่า impact factor ปัจจุบันในฐานะข้อมูล institute of scientific information (ISI) ของวารสารนั้น ในอัตราสูงสุดถึง 90,000 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับค่า impact factor

2) หากเป็นบทความ บทความวิจัยแบบสั้น แบบย่อ ที่ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการระดับนานาชาติ จะได้รับค่าตอบแทนพื้นฐานบทความละ 5,000 บาท และค่าตอบแทนก้าวหน้าตามค่า impact factor ปัจจุบันในฐานะข้อมูล ISI ของวารสารนั้น ในอัตราสูงสุดถึง 55,000 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับค่า impact factor

3) หากเป็นบทความ บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ จะได้รับค่าตอบแทนบทความละ 3,000 บาท

4) ผลงานที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมเป็นผู้ทรงสิทธิ จะได้รับค่าตอบแทนผลงานที่ได้รับสิทธิบัตร รางวัลละ 10,000 บาท ส่วนผลงานที่ได้รับอนุสิทธิบัตร รางวัลละ 5,000 บาท

ทั้งนี้เกณฑ์ประกอบการพิจารณาและเงื่อนไขอื่น ๆ ในการให้ค่าตอบแทน ผู้ที่สนใจสามารถสืบค้นได้จากสื่อประกาศ

4. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง หลักเกณฑ์การขอรับทุนทำงาน วิจัยสถาบัน ลงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2550

เท่าที่ผู้วิจัยสืบค้นได้ พบว่า ประกาศฉบับนี้เป็นประกาศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์ที่มีการประกาศใช้เป็นฉบับแรกๆ คือ มีการประกาศใช้ฉบับแรกในวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2549 จนกระทั่งฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีใจความเป็นการสนับสนุนให้คณาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัย ศรีปทุมทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาสาขาวิชา /กลุ่มสาขาวิชา /คณะ/หน่วยงาน /มหาวิทยาลัย และเพื่อให้ได้ข้อมูลตามเกณฑ์ดัชนีชี้วัดของการประกันคุณภาพ โดยกำหนดค่าตอบแทนแตกต่างกันตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัย คือ หากเป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาสาขาวิชา/กลุ่มสาขาวิชา/คณะ/หน่วยงาน/มหาวิทยาลัย กำหนดค่าตอบแทนให้นักวิจัย 40,000 บาท ค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัย 12,000 บาท และค่าใช้จ่ายอื่นๆตามข้อกำหนดในแบบฟอร์ม FM วจ.-01 ของสำนักวิจัย หากเป็นการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลตามเกณฑ์ดัชนีชี้วัดของการประกันคุณภาพ กำหนดค่าตอบแทนให้ในลักษณะเหมาจ่าย โดยไม่แบ่งแยกหมวดของค่าตอบแทนและค่าใช้จ่าย ในอัตราที่แปรไปตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ หากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่ำกว่า 100 คน มีค่าตอบแทนให้โครงการละ 10,000 บาท หากกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยอยู่ระหว่าง 100 – 500 คน มี

ค่าตอบแทนให้โครงการละ 20,000 บาท หากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยอยู่ระหว่าง 501 – 1,000 คน มีค่าตอบแทนให้โครงการละ 30,000 บาท หากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมากกว่า 1,000 คน มีค่าตอบแทนให้โครงการละ 40,000 บาท

5. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง การสนับสนุนอาจารย์เพื่อขอรับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550

ในประกาศฉบับนี้มีนโยบายให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยโดยการขอรับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนวิจัยภายนอก จึงกำหนดไว้ในข้อ 4 วงเล็บ 2 ว่าให้อาจารย์นักวิจัยได้รับการลดภาระงานสอนชั่วโมงประจำ จำนวน 6 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคปกติ และ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคฤดูร้อนสำหรับโครงการวิจัยที่มีผู้วิจัย 1 คน หากโครงการใดมีผู้ทำวิจัย 2 คน หรือมากกว่า 2 คน หัวหน้าโครงการและรองหัวหน้าโครงการจะได้รับการลดภาระงานสอนชั่วโมงประจำ คนละ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคปกติ ทั้งนี้การลดภาระงานสอนในภาคฤดูร้อนให้ลดพันธกิจคนเดียว ในกรณีที่ทราบผลการได้รับทุนเมื่อเปิดภาคเรียนแล้ว จะลดภาระงานสอนให้ในภาคการศึกษาถัดไป และเพื่อเป็นการติดตามผลการดำเนินงาน การพิจารณาให้ลดภาระงานสอนจะพิจารณาเป็นรายภาค โดยดูจากรายงานความก้าวหน้าของงานวิจัย ทั้งนี้ในวงเล็บ 3 ระบุว่า หากนักวิจัยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย ทั้งจากแหล่งทุนภายนอกและทุนภายใน จะสามารถขอลดภาระงานสอนได้ทั้งสิ้นไม่เกิน 6 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคปกติ และ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคฤดูร้อน

นอกจากนี้เพื่อเป็นการติดตามความคืบหน้าของการดำเนินการวิจัยของอาจารย์และนำมาประกอบการพิจารณาลดภาระงานสอนในภาคถัดไป จึงกำหนดไว้ในข้อ 5 ว่า อาจารย์นักวิจัยจะต้องส่งรายงานความก้าวหน้าของงานวิจัยทุกเดือนสุดท้ายของภาคการศึกษามายังสำนักวิจัย โดยในข้อ 6 วงเล็บ 1 และ 2 ระบุว่า หากอาจารย์นักวิจัยไม่ส่งรายงานความก้าวหน้าตามกำหนด จะต้องชี้แจงสาเหตุให้ชัดเจน และปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนดไว้ และในกรณีที่อาจารย์นักวิจัยไม่ส่งมอบผลงานเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามข้อตกลง จะต้องปฏิบัติงานชัดเจนภาระงานสอนให้ครบถ้วนภายในปีการศึกษาถัดไป แต่ หากผลงานของอาจารย์สำเร็จและมีคุณภาพดีได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ระดับชาติ หรือได้รับสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร จะได้รับค่าตอบแทนเพิ่มเติมตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติและระดับชาติ ซึ่งได้กล่าวถึงไว้แล้วในลำดับแรก

6. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง แนวทางและงบประมาณเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร ลงวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประกาศฉบับนี้กล่าวถึงนโยบายส่งเสริมศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของอาจารย์ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และภารกิจ ของคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีแนวทางการส่งเสริมด้านงานวิจัยไว้ในข้อ 2 แนวทางกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาศึกษาบุคลากร กล่าวคือ มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้กำหนดให้การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยสถาบัน และการวิจัยองค์ความรู้ เป็นหนึ่งในกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน เพื่อมุ่งสู่การเป็นมืออาชีพที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและ /หรือมีความชำนาญในงานของตน โดยมีเงื่อนไขของการสนับสนุนที่มุ่งให้บุคลากรทุกคนได้รับโอกาสเช่นเดียวกันจากมหาวิทยาลัย ตามที่ระบุไว้ในข้อ 3 คือ ในส่วนของบุคลากรสายวิชาการหรืออาจารย์ มีเงื่อนไขว่า การวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยองค์ความรู้ เป็นพันธกิจของอาจารย์ ซึ่งจะต้องมีผลงานในทุกๆ 2 ปีการศึกษา ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจะจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาอาจารย์ในด้านการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยองค์ความรู้ ต่อคน ต่อระยะเวลา 1 ปี การศึกษา ส่วนการสนับสนุน งบประมาณของการวิจัยสถาบันให้เป็นไปตามจำนวนและเงื่อนไขของงานวิจัยที่ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัย ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง หลักเกณฑ์การขอรับทุนทำงานวิจัยสถาบัน ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2550 ที่กล่าวถึงในข้างต้น

7. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง นโยบาย และการส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย ลงวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2552

ประกาศฉบับนี้เป็นประกาศฉบับหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากได้ระบุทิศทางการให้การสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์และบุคลากรไว้อย่างชัดเจน เป็นแนวทางและต้นทางที่จะขยายรายละเอียดออกไปเป็นประกาศฉบับอื่นๆดังจะได้กล่าวต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยของมหาวิทยาลัยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเกิดความชัดเจนต่อผู้วิจัย ประกาศฉบับนี้จึงกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยจะให้การสนับสนุนการวิจัยใน 4 ประเภท คือ ก . การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้หรือความเป็นเลิศในเชิงวิชาการ ข . การวิจัยเพื่อพัฒนาสถาบัน และ /หรือการพัฒนาชุมชนหรือสังคม ค. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และ ง . การวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์

2) มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้เสรีในการทำวิจัยแก่บุคลากร แต่อย่างไรก็ตามควรตอบสนองต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล กรอบแผนอุดมศึกษา นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย เป็นหลัก

3) มหาวิทยาลัยส่งเสริมการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้ ก . จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนการวิจัยอย่างต่อเนื่องทุกปี ข . จัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยนักวิจัยประจำโครงการวิจัย ค . จัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัย ง . ให้ค่าตอบแทนในการทำวิจัยและหรือลดพันธกิจการสอน จ . สนับสนุนการใช้ห้องปฏิบัติการเฉพาะทาง ฉ . จัดทำฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ แหล่งทุนภายนอก และแหล่งค้นคว้า และ ช . สนับสนุนและคุ้มครองการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของผลงานวิจัย และนวัตกรรม

4) มหาวิทยาลัยมีนโยบายในการเผยแพร่งานวิจัย ดังนี้ ก . จัดประชุมวิชาการเป็นประจำทุกปี ข . จัดทำวารสารศรีปทุมปริทัศน์ เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงาน วิจัย ค . ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรนำเสนอผลงานในประเทศและต่างประเทศ และ ง . จัดทำฐานข้อมูลแหล่งเผยแพร่ผลงานวิชาการ

5) มหาวิทยาลัยมีนโยบายในการสร้างเครือข่ายการวิจัย ดังนี้ ก . ส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก เพื่อพัฒนางานวิจัย และ ข . สนับสนุนให้มีการรวบรวม วิเคราะห์ คัดสรร เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัยไปยังกลุ่มเป้าหมาย คณาจารย์ นักศึกษา ผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

6) มหาวิทยาลัยมีนโยบายในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้ ก. วิเคราะห์สังเคราะห์งานวิจัยตามศาสตร์สาขานั้นๆ ให้เกิดองค์ความรู้ และหรือชี้ให้เห็นแนวทางการพัฒนางานวิจัยอันเกิดจากการสังเคราะห์นั้นๆ ข . คัดสรรความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เผยแพร่ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะ หรือแหล่งเผยแพร่อื่นๆที่เหมาะสม และ ค . นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

8. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง เกณฑ์การให้ทุนสิ่งประดิษฐ์ สำหรับบุคลากรภายใน ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2553

ประกาศฉบับนี้มีใจความสำคัญเป็นการสนับสนุนให้อาจารย์คิดริเริ่มผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ขึ้นเอง หรือดัดแปลงผลิตภัณฑ์เดิมให้ใช้งานได้ดีขึ้นด้วยราคาถูกลง ให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ใช้เองได้ภายในประเทศ ไม่ต้องพึ่งพาจากต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุมจึงให้การสนับสนุนทุนไว้

ในวงเงินที่ค่อนข้างสูง กล่าวคือ ผู้ได้รับทุนที่ไม่ขอลดพันธกิจการสอนจะได้รับค่าตอบแทนนักวิจัยโครงการละ 48,000 บาท และค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัยโครงการละ 12,000 บาท ส่วนผู้ที่ขอลดพันธกิจการสอนจะได้รับค่าตอบแทนนักวิจัยโครงการละ 15,000 บาท และค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัยโครงการละ 12,000 บาท แต่หากโครงการวิจัยถูกระงับตามประกาศ ข้อ 10 การระงับโครงการ ผู้รับทุนจะต้องส่งคืนเงินที่เบิกไปแล้วทั้งหมดที่สำนักงานการคลังของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับอาจารย์นักวิจัย ประกาศฉบับนี้จึงกำหนดเกณฑ์การลดพันธกิจการสอนไว้ดังนี้ 1) โครงการวิจัยที่มีผู้วิจัย 1 คน จะได้รับการลดภาระงานสอนชั่วโมงประจำ จำนวน 6 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ ในภาคปกติ และ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคฤดูร้อน 2) โครงการวิจัยที่มีผู้วิจัย 2 คน หรือ มากกว่า ผู้ได้รับทุนที่เป็นหัวหน้าและรองหัวหน้าโครงการจะได้รับการลดภาระงานสอนชั่วโมงประจำ จำนวนคนละ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคปกติ ทั้งนี้การลดภาระงานสอนในภาคฤดูร้อนให้ลดพ นธกิจคนเดียว เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง การสนับสนุนอาจารย์เพื่อขอรับทุนวิจัยจากแหล่ง ทุนภายนอก ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ .ศ. 2550 และ 3) การลดพันธกิจการสอนจะลดในเวลาที่ได้รับทุนเท่านั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ตามประกาศข้อ 1 ลักษณะของโครงการ ข้อย่อยที่ 1.6) ไม่รวมระยะเวลาที่ขอขยายเวลาออกไป และการลดพันธกิจจะยกเลิกทันทีหากผู้รับทุนทำวิจัยไม่สำเร็จ

9. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง เกณฑ์การให้ทุนนักวิจัย รุ่นใหม่ สำหรับบุคลากรภายใน ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2553

ประกาศฉบับนี้มีนโยบายเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ริเริ่มผลิตผลงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ จึงไม่ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับทุนไว้เคร่งครัดเช่น เกณฑ์การให้ ทุนนักวิจัยที่มีประสบการณ์ และยังเปิดโอกาสให้อาจารย์ประจำหรือบุคลากรประเภทอื่นในมหาวิทยาลัยศรีปทุมหรือสถาบันอุดมศึกษาภายนอกเป็นผู้ร่วมวิจัยได้อีกด้วย

ส่วนเงื่อนไขของการรับทุน มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ผู้ขอรับทุนสามารถเสนอขอให้มีพี่เลี้ยงนักวิจัยได้ โดยค่าตอบแทนพี่เลี้ยงนักวิจัยให้ใช้งบประมาณในหมวดค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัย ส่วนค่าตอบแทนนักวิจัย กำหนดให้ผู้ได้รับทุนที่ไม่ต้องการลดพันธกิจการสอน ได้รับค่าตอบแทนนักวิจัยในอัตราโครงการละ 48,000 บาท และได้รับค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัยโครงการละ 12,000 บาท ส่วนผู้ได้รับทุนที่ขอลดพันธกิจการสอน จะได้รับ

ค่าตอบแทนนักวิจัยในอัตราโครงการละ 15,000 บาท และได้รับค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัยโครงการละ 12,000 บาท

สำหรับการขอลดพันธกิจการสอน กำหนดให้โครงการวิจัยที่มีผู้วิจัย 1 คน ได้รับการลดหน่วยกิตที่สอนครึ่งหนึ่งของพันธกิจการสอนประจำในภาคการศึกษาปกติ และ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคฤดูร้อน ส่วนโครงการวิจัยที่มีผู้วิจัย 2 คน หรือมากกว่า หัวหน้าโครงการและรองหัวหน้าโครงการ จะได้รับการลดหน่วยกิตที่สอน 1 ใน 4 ของพันธกิจการสอนประจำภาคปกติ และ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคฤดูร้อน ทั้งนี้การลดภาระงานสอนในภาคฤดูร้อนให้ลดพันธกิจคนเดียว และการลดพันธกิจการสอนจะลดในเวลาที่ได้รับทุนเท่านั้น ไม่รวมระยะเวลาที่ขอขยายเวลาออกไป และการลดพันธกิจจะยกเลิกทันทีหากผู้รับทุนทำวิจัยไม่สำเร็จ

ทั้งนี้ตามประกาศจะอนุมัติทุนให้แก่ผู้ขอทุนที่เป็นหัวหน้าโครงการและ / หรือผู้ร่วมโครงการ ไม่เกิน 2 โครงการ หลังจากนั้นผู้ที่ประสงค์จะยื่นข้อเสนอต่อไปให้ยื่นเสนอตามข้อกำหนดของเกณฑ์การให้ทุนนักวิจัยสำหรับนักวิจัยที่มีประสบการณ์ ดังมีรายละเอียดในตอนต่อไป

10. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง เกณฑ์การให้ทุนนักวิจัยที่มีประสบการณ์ สำหรับบุคลากรภายใน ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2553

ประกาศฉบับนี้มีนโยบายส่งเสริม ให้อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานวิจัย มีการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง ในลักษณะการเพิ่มพูนหรือต่อยอดความรู้ออกมาอย่างต่อเนื่อง และมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ ทั้งที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลสากลและที่มี impact factor หรือให้ผลงานวิจัยได้รับการยอมรับและผ่านการตรวจสอบคุณภาพทางวิชาการในระดับสูง เช่น การได้จดสิทธิบัตร เป็นต้น โดยผู้วิจัยจะต้องระบุให้ชัดเจนในโครงการวิจัยว่า คาดว่าจะนำผลงานวิจัยไปตีพิมพ์ในวารสารวิชาการใด หรือนำเสนอในการประชุมวิชาการใด อย่างไร ก็ตามมีเกณฑ์ว่าผู้ที่ขอรับทุนวิจัยดังกล่าว จะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง และมีประวัติผลการดำเนินงานที่ดี และต้องเป็นเจ้าของผลงานหลักที่ไม่ใช่วิทยานิพนธ์ ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ จึงจะได้รับการพิจารณาให้รับทุน

การกำหนดค่าตอบแทนตามประกาศฉบับนี้ กำหนดให้ผู้ได้รับทุนที่ไม่ต้องการลดพันธกิจการสอน ได้รับค่าตอบแทนนักวิจัยในอัตราโครงการละ 48,000 บาท และได้รับค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัยโครงการละ 12,000 บาท ส่วนผู้ได้รับ ทุนที่ขอลดพันธกิจการสอน จะได้รับ

ค่าตอบแทนนักวิจัยในอัตราโครงการละ 15,000 บาท และได้รับค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัยโครงการละ 12,000 บาท ซึ่งเป็นอัตราเดียวกับที่กำหนดใน ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง เกณฑ์การให้ทุนสิ่งประดิษฐ์ สำหรับบุคลากรภายใน ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2553 และประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง เกณฑ์การให้ทุนนักวิจัยรุ่นใหม่ สำหรับบุคลากรภายใน ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2553 แต่ผู้วิจัยจะสามารถเบิกเงินงวดสุดท้ายได้ต่อเมื่อผลงานได้รับการตอบรับให้ลงตีพิมพ์แล้วเท่านั้น

สำหรับแนวทางและเกณฑ์การได้รับการลด พันธกิจการสอน กำหนดไว้ดังนี้ 1) โครงการวิจัยที่มีผู้วิจัย 1 คน จะได้รับการลดภาระงานสอนชั่วโมงประจำ จำนวน 6 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคปกติ และ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคฤดูร้อน 2) โครงการวิจัยที่มีผู้วิจัย 2 คน หรือมากกว่า ผู้ได้รับทุนที่เป็นหัวหน้าและรอง หัวหน้าโครงการจะได้รับการลดภาระงานสอนชั่วโมงประจำ จำนวนคนละ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคปกติ และ 3 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในภาคฤดูร้อน ทั้งนี้การลดภาระงานสอนในภาคฤดูร้อนให้ลดพันธกิจคนเดียว และ 3) การลดพันธกิจการสอนจะลดในเวลาที่ได้รับทุนเท่านั้น (ระยะเวลา 1 ปี หรือมากกว่า ขึ้นอยู่กับคุณภาพและขอบเขตของงานวิจัย ทั้งนี้รวมระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี ตามประกาศข้อ 4 ลักษณะโครงการวิจัยที่เสนอขอรับทุนย่อยที่ 4.1) ไม่รวมระยะเวลาที่ขอขยายเวลาออกไป และการลดพันธกิจจะยกเลิกทันทีหากผู้รับทุนทำวิจัยไม่สำเร็จ

ส่วนที่เพิ่มเติม และต่างจาก ประกาศเกณฑ์การให้ทุนฉบับอื่นๆ คือ ผู้ได้รับทุนที่มีผลงานได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ นานาชาติ หรือได้รับสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร จะได้รับค่าตอบแทนเพิ่มเติมตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราค่าตอบแทน ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ และระดับชาติ ซึ่งได้กล่าวถึงไว้แล้วในลำดับแรก

11. ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง หลักเกณฑ์การขอรับทุนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

ประกาศฉบับนี้มีการกำหนดลักษณะโครงการที่ขอรับทุน คุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับทุน ระยะเวลาในการทำวิจัย ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย ตลอดจนระเบียบการต่างๆ กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ 1) โครงการวิจัยที่ขอรับทุนจะต้องเป็น โครงการที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน คือ มุ่งสร้างองค์ความรู้ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน หรือมุ่งค้นหาแนวทางแก้ปัญหาในการเรียนการสอน 2) ผู้มีสิทธิขอรับทุนต้องเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่มีความรู้ มีความตั้งใจที่

จะทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หรือแก้ไขปัญหาในการเรียนของนักศึกษา 3) มีการกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยไว้ไม่เกิน 6 เดือน โดยรายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 1 (บทที่ 1 – 3) ภายในเดือนที่ 3 และรายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 2 (บทที่ 1 – 5) ภายในเดือนที่ 6 ทั้งนี้ขอขยายเวลาการวิจัยได้เพียงครั้งเดียว ระยะเวลาที่ขอขยายได้ไม่เกิน 2 เดือน หากพ้นกำหนดผู้วิจัยจะต้องคืนทุนวิจัยที่ได้เบิกไปทั้งหมด 4) ค่าตอบแทนของนักวิจัยและค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย คิดในอัตราเหมาจ่ายโครงการละไม่เกิน 20,000 บาท นอกจากนี้มีค่าตอบแทนที่ปรึกษาโครงการวิจัยอีกโครงการละ 5,000 บาท 5) การยื่นขอรับทุนสามารถยื่นได้ทุกภาคการศึกษาปกติ โดยยื่นล่วงหน้า 1 เดือนก่อนเปิดภาคการศึกษา และ 6) ขณะดำเนินการวิจัยจะมีคณะกรรมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พิจารณาติดตามผลการดำเนินงานตามระยะเวลาที่กำหนด

จากการศึกษาประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการวิจัยดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปสาระสำคัญของประกาศแต่ละฉบับได้ดังตารางที่ 2.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 สรุปสาระสำคัญของประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการวิจัย

ชื่อประกาศ	ลงวันที่	การสนับสนุนค่าตอบแทน	การลดพันธกิจ	การสนับสนุนอื่นๆ	การติดตามความก้าวหน้า
หลักเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุนบุคลากรไปเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	15 มี.ค. 2545	✓	–	✓	–
หลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2548	8 พ.ย. 2548	–	–	–	✓
กำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราค่าตอบแทนผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ และระดับชาติ	30 มิ.ย. 2549	✓	–	–	–
หลักเกณฑ์การขอรับทุนทำงานวิจัยสถาบัน	31 ต.ค. 2550	✓	–	–	✓

ตารางที่ 2.1 ต่อ

ชื่อประกาศ	ลงวันที่	การสนับสนุนค่าตอบแทน	การลดพันธกิจ	การสนับสนุนอื่นๆ	การติดตามความก้าวหน้า
การสนับสนุนอาจารย์เพื่อขอรับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก	30 พ.ย. 2550	—	✓	—	✓
แนวทางและงบประมาณเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร	25 พ.ค. 2552	✓	—	—	—
นโยบาย และการส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย	8 มิ.ย. 2552	✓	✓	✓	—
เกณฑ์การให้ทุนสิ่งประดิษฐ์ สำหรับบุคลากรภายใน	29 ม.ค. 2553	✓	✓	—	✓
เกณฑ์การให้ทุนนักวิจัยรุ่นใหม่ สำหรับบุคลากรภายใน	29 ม.ค. 2553	✓	✓	—	✓
เกณฑ์การให้ทุนนักวิจัยที่มีประสบการณ์ สำหรับบุคลากรภายใน	29 ม.ค. 2553	✓	✓	—	✓
หลักเกณฑ์การขอรับทุนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	30 พ.ย. 2553	✓	—	—	✓

หมายเหตุ: “✓” หมายถึง กล่าวถึงหรือกำหนดไว้, “—” หมายถึง ไม่ได้กล่าวถึงหรือกำหนดไว้

กล่าวโดยสรุป ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแต่ให้การสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์ในชั้นระหว่างการดำเนินการวิจัย ด้วยวิธีการหลัก 2 ประการ คือ การสนับสนุนเงินทุนและการสนับสนุน โดยการอนุญาตให้ลดพันธกิจการสอน ส่วนในชั้นเผยแพร่ ขยายผล หรือนำไปใช้ประโยชน์จะสนับสนุนในด้านเงินทุนเป็นหลัก และนอกจากประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุมแต่ละฉบับจะส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยแล้ว ยังมีแนวทางการติดตามความก้าวหน้าของการทำงานวิจัยของอาจารย์อีกด้วย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสถาบัน ซึ่งเป็นการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะภายใน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ไม่เคยมีการศึกษามาก่อน จึง ไม่สามารถสืบค้นเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยตรงมาอ้างอิงได้ อย่างไรก็ตาม ได้มีผู้ศึกษาวิจัยในเรื่องที่คล้ายคลึงอยู่บ้าง ในสถาบันการศึกษา อื่นหรือด้วยตัวแปรอื่น เช่น วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่ง ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำมาใช้อ้างอิงเทียบเคียงวิธีการวิจัยและผลที่เกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยดังกล่าว ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 2 เอกสารการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องสมรรถภาพและศักยภาพการทำวิจัย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง สมรรถภาพและ ศักยภาพ การทำวิจัยไว้ ดังนี้

ฉัฐพร พวงไธสง (2546) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความ มุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย ของครูระดับประถมศึกษา ใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ” มีตัวแปรหนึ่งเป็นสมรรถภาพการวิจัย ของครู ที่ศึกษาใน 2 ด้าน คือ ความสามารถด้านระเบียบวิธีวิจัย และคุณลักษณะที่เอื้อต่อการทำวิจัย คล้ายคลึงกับการนิยาม สมรรถภาพการวิจัยของ สุพรรณิ สีนโพธิ์ (2546) แต่แตกต่างกับงานวิจัยของ ศจีมาจ ขวัญเมือง (2548) กล่าวคือ สุพรรณิ สีนโพธิ์ ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น ” ได้ แบ่งสมรรถภาพการวิจัยออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านทักษะในการวิจัย และด้านจรรยาณักวิจัย โดยด้าน ทักษะในการวิจัย หมายถึง ความรู้ความสามารถในวิ ธีวิทยาการวิจัย ที่ประกอบด้วยกำหนด ปัญหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัย การระบุตัวแปร การออกแบบการวิจัยอย่างเหมาะสมกับปัญหา การเก็บรวบรวมข้อมูลและการเลือกใช้เครื่องมือ การใช้สถิติวิเคราะห์ และการเขียนรายงานการวิจัย และด้านจรรยาณักวิจัย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูควรปฏิบัติในการทำวิจัย ได้แก่ 1) ความซื่อตรงทาง วิชาการ 2) การเคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย 3) การนำผลงานไปใช้ ประโยชน์ในทางที่ชอบ และ 4) ความใจกว้าง รับฟัง และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ส่วนงานวิจัย ของ ศจีมาจ ขวัญเมือง (2548) เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ของรัฐ: การวิเคราะห์ลิสรัดและเครือข่ายประสาท ” ได้แบ่งสมรรถภาพการวิจัยของอาจารย์

ออกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะและเทคนิควิจัย 2) ทักษะการหาทุน 3) การบริหารงานวิจัย 4) ทักษะสื่อสารในการวิจัย และ 5) การสร้างเครือข่ายและทีมวิจัย

จากการวิเคราะห์สังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นว่าผู้ที่ศึกษาไม่ได้แยกสมรรถภาพและศักยภาพของการทำวิจัยออกจากกัน ผู้วิจัยเห็นว่า เพื่อให้ไม่ให้นิยามของศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มีความคลุมเครือ และเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการทราบสภาพปัญหาที่แท้จริง สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงศึกษาศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ซึ่งเป็นตัวแปรตามใน 2 ประเด็นหลัก คือ จำนวนครั้งที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย และความสามารถในการทำงานวิจัยได้จำนวนตามเป้าหมายและภายในระยะเวลาตามกำหนด ดังกล่าวแล้วในนิยามศัพท์เฉพาะ เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรงและมีความแน่นอน โดยไม่ได้ศึกษาในประเด็นคุณลักษณะนิสัยส่วนตัวที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ หรือจรรยาการวิจัยของอาจารย์ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยต้องการศึกษาในแนวทางที่แตกต่าง และเห็นว่าผู้ที่เป็อาจารย์มหาวิทยาลัยได้ผ่านการศึกษาระดับปริญญาชั้นสูงและได้รับการคัดเลือกเข้าทำงานด้วยกระบวนการที่เป็นที่น่าเชื่อถือในระดับหนึ่งแล้ว อีกทั้งมหาวิทยาลัยให้อาจารย์ทำงานวิจัยโดยปราศจากการบังคับ กล่าวคือ อาจารย์มีอิสระในการทำงานวิจัยที่ตรงกับความสนใจและความรู้ความสามารถของตน จึงไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์อีกว่า อาจารย์มีคุณสมบัติดังกล่าวดีหรือไม่ อีกประการหนึ่ง การศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นคุณลักษณะนิสัยส่วนตัวที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ หรือจรรยาการวิจัยของอาจารย์ ไม่ใช่จุดมุ่งหมายสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ และแม้จะทราบว่าศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ได้รับอิทธิพลมาจากคุณลักษณะนิสัยส่วนตัว ก็ไม่อาจสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้ ใดๆ ได้ เนื่องจากเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลของอาจารย์

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัย

การทำวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา ที่นอกจากจะทำเพื่อเป็นการพัฒนา ตนเองของอาจารย์ หรือเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการแล้ว ยังส่งผลต่อการพัฒนาประเทศจากการนำผลการวิจัยนั้นไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ การศึกษาถึงลักษณะ วัฒนธรรม การวิจัยของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา อุปสรรคปัญหา และแนวทางเพิ่มศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ จึงมีความสำคัญยิ่งสำหรับการช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ

งานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะวัฒนธรรมการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยได้ เป็นอย่างดีเรื่องหนึ่ง คือ งานวิจัยของ พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒน์ (2545) เรื่อง “กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ” ที่ชี้ให้เห็นว่า วัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ยังไม่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ อาจารย์ส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับงานสอนมากกว่างานวิจัย และมีเป้าหมายในการทำวิจัยเพื่อตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ หรือเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ อาจารย์ให้เหตุผลในการไม่ทำวิจัยหรือไม่คิดจะทำวิจัยว่าเป็นเพราะไม่มีเวลา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัย ของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน ” ของ อรวรรณ สุทธิพิทักษ์ (2544) ที่เก็บข้อมูลจากอาจารย์ที่ทำการสอนในช่วงปี พ.ศ. 2542 – 2543 จำนวน 424 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีปทุมด้วย พบว่า สาเหตุที่อาจารย์ไม่สนใจทำวิจัย ส่วนใหญ่มาจากการไม่มีเวลาทำวิจัย โดยอาจารย์ให้เหตุผลว่าต้องใช้เวลาไปกับการสอนและการบริหารงานในระดับต่างๆมาก แต่อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการทำวิจัย เพราะการเป็นอาจารย์ที่ดี มีคุณภาพ และได้รับค่าตอบแทนทางวิชาการ ควรจะให้ความสำคัญกับการทำวิจัย ทั้งนี้สถาบันการศึกษาจะต้องสนับสนุนอุปกรณ์ เงินทุน การอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ และระยะเวลาในการทำวิจัยให้มากขึ้น นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยทดสอบสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า “ความสนใจในการทำวิจัยของอาจารย์ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การวิจัย” พบว่า ความสนใจในการทำวิจัยของอาจารย์ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การวิจัย ที่ระดับนัยสำคัญ .01

นอกจากนี้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตัวแปรหนึ่งที่อาจส่งผลและมีอิทธิพลต่อการทำหรือไม่ทำวิจัยของอาจารย์ คือ ความเครียดที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำวิจัย เนื่องจากมีผลการศึกษาของ วินัย ปานไธ (2542) เรื่อง “การพัฒนาโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ” พบว่า ความเครียดมีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษาสูงที่สุด รองลงมาคือ การเห็นคุณค่าในตนเอง ความขัดแย้งในบทบาท องค์ประกอบด้านบุคคล องค์ประกอบด้านเหตุการณ์ และความพึงพอใจ จะเห็นได้ว่าความเครียดส่งผลให้เกิดความวิตกกังวลสูงที่สุด และอาจทำให้การทำวิทยานิพนธ์ล่าช้าหรือไม่ประสบความสำเร็จ เมื่อเทียบเคียงการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตกับการทำวิจัยของอาจารย์ที่มีความใกล้เคียงกัน ด้วยเหตุว่าในขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ต้องใช้กระบวนการวิจัย ดังนั้นหากอาจารย์มีความเครียดระหว่างการทำ

ทำวิจัย ก็อาจทำให้การวิจัยนั้นล่าช้า แล้วเสร็จไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา หรืออาจต้องล้มเลิก โครงการกลางคัน เช่นเดียวกับการทำวิทยานิพนธ์ก็เป็นได้

อย่างไรก็ตามในงานวิจัยของ ปนัดดา ดีพิการณ์ (2551) เรื่อง “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการกำกับตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตทางการศึกษา” กลับพบว่า ความวิตกกังวลไม่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อการกำกับตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต กล่าวคือ การจะกำกับตนเองให้ทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ให้แล้วเสร็จได้หรือไม่ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความวิตกกังวลที่มี แต่ปัจจัยที่พบว่ามีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ คือ 1) บุคคลที่เป็นแม่แบบ 2) การเห็นคุณค่าของการทำวิทยานิพนธ์ และ 3) การสนับสนุนทางสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชฐพร พวงไชสง (2546) เรื่อง “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความมุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย ของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร” ที่พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความมุ่งมั่นในการทำวิจัย และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย สูงที่สุด คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (ความรู้สึกเห็นพ้องกับบุคคลแวดล้อม) รองลงมาคือ ปัจจัยทางสังคม (บทบาท อัตมโนทัศน์ และความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง) ความรู้สึกต่อการทำวิจัย (ความชอบ/ไม่ชอบ หรือพอใจ/ไม่พอใจ) การรับรู้ควบคุมพฤติกรรม (หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการยากหรือง่ายในการทำวิจัย) และเจตคติต่อการทำวิจัย (ความรู้สึกต่อการทำวิจัย ความเชื่อเกี่ยวกับผลการทำวิจัย และการประเมินคุณค่าของผลการทำวิจัย) ตามลำดับ ส่วนครูที่มีการสนับสนุนเกี่ยวกับการทำวิจัยมาก จะมีความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัย และสมรรถภาพการทำวิจัยสูง มีค่าเฉลี่ยความมุ่งมั่นในการทำวิจัย และพฤติกรรมการทำวิจัยสูงกว่าครูกลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลดังกล่าวเป็นสิ่งยืนยันและสะท้อนให้เห็นว่าการได้รับการสนับสนุนด้านการทำวิจัยยังคงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากมีผลต่อผลผลิตงานวิจัยที่ได้ เช่นเดียวกับที่ อรพรรณ สุทธิพิทักษ์ ได้ศึกษาค้นพบและกล่าวไว้ในผลการวิจัยข้างต้น

งานวิจัยอีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยข้างต้นของ ปนัดดา ดีพิการณ์ และ ณิชฐพร พวงไชสง คือ งานวิจัยของ ศจีมาจ ขวัญเมือง (2548) เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตทางการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ: การวิเคราะห์ลิสเรลและเครือข่ายประสาท” โดยจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุใน โมเดลจากการวิเคราะห์ด้วยลิสเรลและเครือข่ายประสาท พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคล สมรรถภาพการวิจัย คุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

และความเป็นนักวิจัย มีอิทธิพลทางตรงต่อการมีผลผลิตภาพการวิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพรรณิ สินโพธิ์ (2546) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น ” พบว่า ตัวแปรระดับครูที่มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียนของครู ได้แก่ 1) จำนวนครั้งที่ครูเข้าร่วมฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในช่วง 1 ปี 2) จำนวนเวลาที่ครูศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวกับการวิจัย 3) ความเป็นครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการ ทำวิจัย 4) ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย และ 5) ความรู้ในระเบียบวิธีวิจัย ส่วนตัวแปรระดับครู ที่มีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู คือ อายุ ในด้านตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อสมรรถภาพการ วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ได้แก่ 1) การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียน 2) แหล่งค้นคว้า ในการวิจัย และ 3) ที่ปรึกษาในการทำวิจัย

ทั้งนี้จากผลการวิจัย ของ ทศนีย์ ธรานนท์ (2541) เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่มี ความสัมพันธ์กับการวิจัยของอาจารย์สาขา สังคมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขต กรุงเทพมหานคร ” มีข้อค้นพบที่ค่อนข้างขัดแย้งกับงานวิจัยของ ศจีมาจ ขวัญเมือง กล่าวคือ จาก ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์และปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการ วิจัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการวิจัยของอาจารย์ แต่ปัจจัยที่เกี่ยวกับการวิจัย ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ได้แก่ จำนวนแหล่งเงิน ทุนและแหล่งเงินทุน ในประเทศ มีความสัมพันธ์กับการวิจัยของอาจารย์ สาขาสังคมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ($r = .318$ และ $-.216$ ตามลำดับ)

ส่วนงานวิจัยอื่นๆที่ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัย เท่าที่ผู้วิจัยสืบค้นได้ พบว่ามีการกล่าวถึงไว้ในงานวิจัยของ สิริรัตน์ คุณจักร (2539) อีกเรื่องหนึ่ง คือ เรื่อง “การวิเคราะห์ ตัวแปรจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปี การศึกษาและมากกว่าสองปีการศึกษา ” ที่ พบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกการทำวิทยานิพนธ์สำเร็จภายใน 4 ภาคการศึกษา (2 ปี) กับ 5 – 6 ภาค การศึกษา (2 ปีครึ่ง – 3 ปี) มี 2 ปัจจัย คือ

- 1) ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนิสิตที่ทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย
 - 1.1) ลักษณะการมาศึกษาต่อ

- 1.2) ความรู้ความสามารถของ นิสิตในเรื่องที่ทำ การอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การเขียนภาษาไทย การเลือกสถิติวิเคราะห์ และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล
- 1.3) ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล
- 1.4) อายุ
- 2) ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย
 - 2.1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในแง่ควา มรู้ความสามารถ เวลาที่มีให้ และ การให้กำลังใจ
 - 2.2) ความต่อเนื่องในการทำวิทยานิพนธ์และการบริหารเวลา
 - 2.3) งบประมาณ
 - 2.4) ผู้ช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์
 - 2.5) แหล่งข้อมูลที่เพียงพอ ทันสมัย และมีให้ค้นคว้าได้อย่างสะดวกรวดเร็ว
 - 2.6) ความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.7) การใช้เวลาในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ
 - 2.8) ความตรงต่อเวลาของผู้พิมพ์วิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่า 1) คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2) คุณลักษณะของนิสิต ที่ทำวิทยานิพนธ์ 3) ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ 4) การบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และ 5) การบริหารงานวิชาการ ของภาควิชา บัณฑิตศึกษาคณะ และบัณฑิตวิทยาลัย น่าจะเป็นตัวแปรที่ จำแนกนิสิตที่ทำวิทยานิพนธ์สำเร็จภายใน 2 ปีการศึกษา กับหลัง 2 ปีการศึกษาได้ แต่พบข้อเท็จจริง จากผลการวิจัยว่า ตัวแปรที่มีแนวโน้มจะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตทั้งสอง คือ ตัวแปรที่ 1 – 3 เท่านั้น

ส่วนในงานวิจัยของ ฐิติพร ตันติศรียานุรักษ์ รัชฎา ชิโสภา และ อรดา เกรียงสินยศ (2548) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” พบว่า จากการศึกษาตัวบ่งชี้ที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัยทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ 1) ด้านบรรยากาศการวิจัย 2) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน 3) ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และ 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานเป็นตัวบ่งชี้ที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านบรรยากาศการวิจัย ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่า

ด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยบุคลากรสายวิชาการมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการทั้ง 3 ด้าน

จากการศึกษา สภาพปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัยของบุคลากรในภาพรวมและของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัยของบุคลากรทั้งสองสายไม่มีความแตกต่างกัน และในภาพรวม พบว่า บุคลากรไม่สามารถทำงานวิจัยในเวลาปฏิบัติงานประจำได้มากที่สุด เมื่อจำแนกตามประเภทของบุคลากร พบว่า สภาพปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ คือ ไม่มีผู้ช่วยในการทำงานวิจัยมากที่สุด เช่น พนักงานหาข้อมูล พนักงานเก็บข้อมูล พนักงานพิมพ์ข้อมูล เป็นต้น ส่วนสภาพปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ คือ ไม่สามารถทำงานวิจัยในเวลาปฏิบัติงานประจำได้

จะเห็นได้ว่าจากผลการวิจัยของ ปนัดดา ดีพิจารณ์ (2551) ฐิติพร ตันติศรียานุรักษ์ รัชฎาธิโสภา และ อรดา เกรียงสินยศ (2548) ศจิมาจ ขวัญเมือง (2548) ณัฐพร พวงไธสง (2546) สุพรรณิ ลินโพธิ์ (2546) อรวรรณ สุทธิพิทักษ์ (2544) และ สิริรัตน์ คุณจักร (2539) มีข้อค้นพบและกล่าวตรงกันในเรื่องของการสนับสนุนการทำวิจัยจากสถาบันและผู้บริหารว่า จะช่วยให้เกิดความสำเร็จและผลิตภาพการวิจัยที่ดีขึ้นได้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจนำตัวแปรนี้มาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

นอกจากนี้อุปสรรคของการวิจัยยังเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของการไม่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยของอาจารย์ โดยจากการศึกษาวิจัยเรื่อง “กระบวนการพัฒนาโครงการเสนอวิทยานิพนธ์ ของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ” ของ ชนะ กองไธรัย (2536) พบว่าอุปสรรคในการพัฒนาโครงการเสนอวิทยานิพนธ์ของนิสิต ซึ่งอาจเทียบเคียงได้กับขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการวิจัยของอาจารย์ ได้แก่ 1) การไม่ได้ทำในเรื่องที่ตนเองสนใจ กล่าวคือ หัวข้อที่ตนเองสนใจมาก่อนไม่ตรงกับขอบเขตและกรอบของสาขาวิชา จึงต้องเล็งไปทำหัวข้ออื่น 2) ขาดการวางแผนการออกแบบการวิจัยที่ดีและเหมาะสม 3) ขาดความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล 4) ขาดการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษา (ในกรณีของอาจารย์เทียบเคียงได้กับผู้ทรงคุณวุฒิ) และ 5) ไม่มีเวลา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สายรุ่ง แสงแจ้ง (2540) เรื่อง “การพัฒนาโมเดลปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต โดยการวิเคราะห์แบบฟอลท์ทรีและลิสเรล ” ที่พบว่า ตัวแปรแรงจูงใจในการทำวิจัยและความสามารถของนิสิต มีอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อ

ปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ เช่นเดียวกับข้อค้นพบในงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับทัศนคติการทำงานวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร” ของ จรินทร์ เสโตบล (2544) ในส่วนของการศึกษา ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ พบว่า ตัวแปร ที่มีอำนาจการพยากรณ์สูงสุด ได้ แก่ แรงจูงใจในการทำวิจัย รองลงมาคือ การไม่เคยทำการวิจัย และคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย ตามลำดับ โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปร ได้ร้อยละ 35.7 ส่วนการศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย แรงจูงใจในการทำงานวิจัย การพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัย และการสนับสนุนของผู้บริหาร โดยรวมอาจารย์มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อาจารย์เห็นด้วยว่า อาจารย์มีคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย และมีแรงจูงใจในการทำวิจัยในระดับมาก แต่มีการพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัย และการสนับสนุนของผู้บริหารในระดับปานกลาง

เอกสารงานวิจัยทั้งหมดข้างต้นเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาการทำวิจัยเฉพาะ รายบุคคลหรืองานวิจัยเดี่ยว ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคหลายประการ อาจารย์ส่วนหนึ่งจึงร่วมกันทำงานวิจัยเป็นคณะ เพื่อระดมความรู้ความสามารถ ช่วยกันทำงาน และช่วยแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน เป็นการช่วยส่งเสริมการทำงานวิจัยร่วมกัน พร้อมทั้ง งดอุปสรรคบางประการที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำวิจัย แต่ก็พบว่า มีปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค เช่นเดียวกับการทำวิจัยเป็นรายบุคคล ดังในงานวิจัยของ อุมภาพร พุ่มน (2542) เรื่อง “การศึกษาการทำวิจัยเป็นทีมของอาจารย์: การวิจัยรายกรณีสถาบันราชภัฏสวนดุสิต” ที่พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนและ/หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยเป็นทีมของอาจารย์ ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยด้านบริบทของสถาบัน ได้แก่
 - 1.1) ปัจจัยสนับสนุนด้านบริบทของสถาบัน ได้แก่ นโยบายของสถาบันในการสนับสนุนการวิจัยและการทำงานเป็นทีม การให้อิสระในการคัดเลือกผู้ร่วมทีม การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัยเป็นทีม
 - 1.2) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านบริบทของสถาบัน ได้แก่ การรับนักศึกษาจำนวนมากเกินไป และการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยเดี่ยวมากกว่าการทำวิจัยเป็นทีม
- 2) ปัจจัยด้านองค์ประกอบของทีม ได้แก่

- 2.1) ปัจจัยสนับสนุนด้านองค์ประกอบของทีม ได้แก่ สมาชิกในทีมมีจำนวนน้อย หัวหน้าทีมมีวิสัยทัศน์และคุณวุฒิเหมาะสม และสมาชิกในทีมมีความรู้พื้นฐานด้านการวิจัย
- 2.2) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน องค์ประกอบของทีม ได้แก่ สมาชิกในทีมมีจำนวนมาก และขาดความรู้พื้นฐานด้านการวิจัย
- 3) ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ภายในทีม ได้แก่
 - 3.1) ปัจจัยสนับสนุน ด้านปฏิสัมพันธ์ภายในทีม ได้แก่ สมาชิกในทีมมุ่งทั้งผลสำเร็จของงานและความสัมพันธ์ภายในทีม มีการประชุมอย่างสม่ำเสมอ และมีการติดต่อสื่อสารกันอย่างเปิดเผย
 - 3.2) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ด้านปฏิสัมพันธ์ภายในทีม ได้แก่ สมาชิกในทีมมุ่งเฉพาะผลสำเร็จของงานหรือความสัมพันธ์ภายในทีมอย่างใดอย่างหนึ่ง และขาดการประชุมและติดต่อสื่อสารกันอย่างเปิดเผย

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปรากฏดังตารางที่ 2.2 ต่อไปนี้

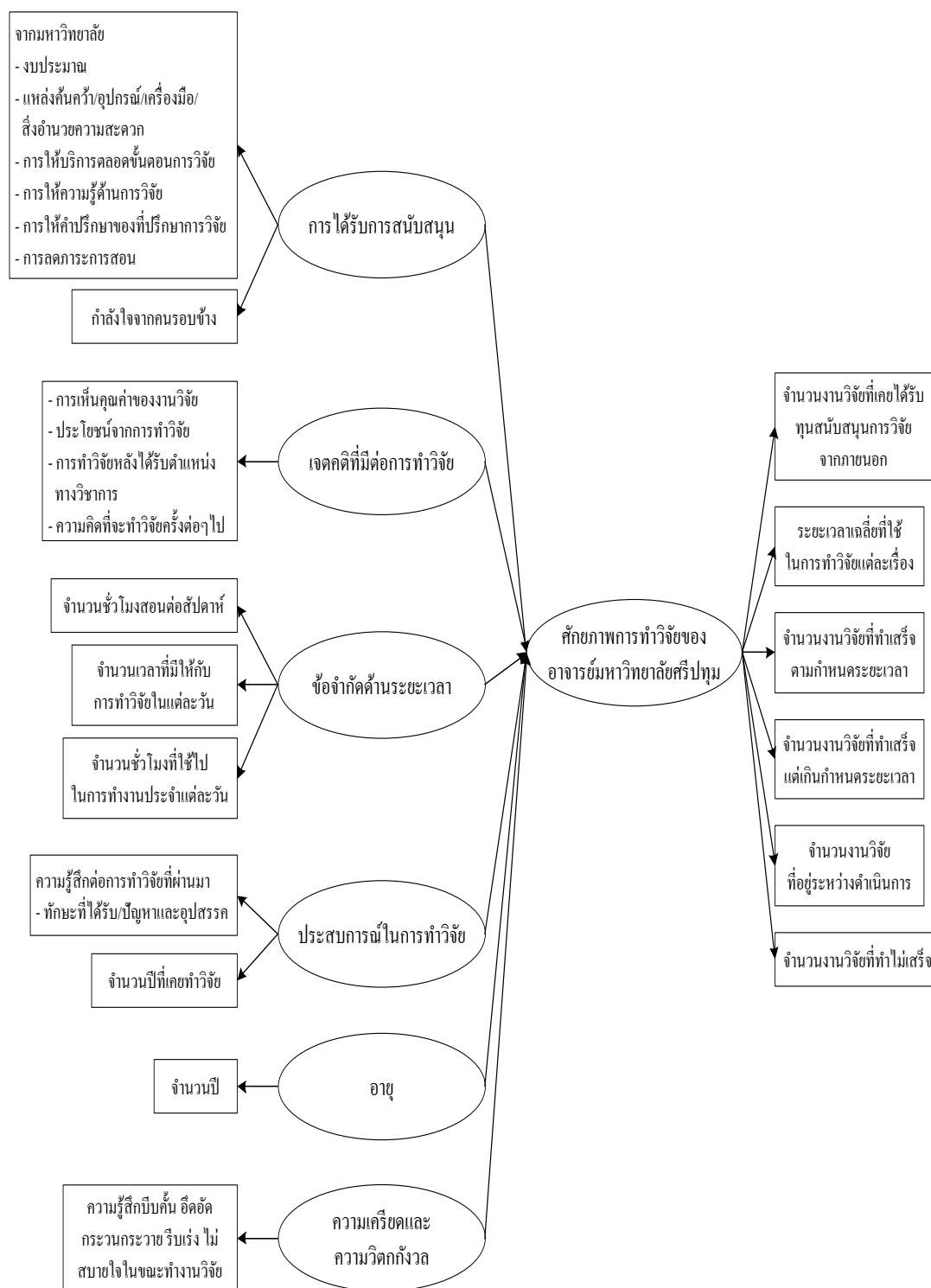
ตารางที่ 2.2 สรุปปัจจัยสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์

ปัจจัย	ปนัดดา ดิไพจิตร, 2551	ฐิติพร ดันตศิษานรักษ์ รัชฎา ธิไธภา และ อรดา เกรียงถิ่นมต, 2548	ศศิมาจ ขวัญเมือง, 2548	ณัฐพร พวงไทรสง, 2546	สุพรรณิ ลิ้นโพธิ์, 2546	พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒนะ, 2545	จรินทร์ เสด็ยบด, 2544	อรวรรณ สุทธิพิทักษ์, 2544	วิษัย ปานโพธิ์, 2542	อุมพร พุ่มน, 2542	ทัศนีย์ ธรานนท์, 2541	สายรุ้ง แสงแจ้ง, 2540	สิริรัตน์ คุณอักษร, 2539	ชนะ กองไครย์, 2536
1. การได้รับการสนับสนุน	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓
2. เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	✓	-	-
3. สมรรถภาพการวิจัย	-	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	✓
4. ข้อจำกัดด้านระยะเวลา	-	✓	-	-	-	✓	-	✓	-	-	-	-	✓	✓
5. ประสบการณ์ในการทำวิจัย	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	-	-	-	-	✓	-
6. อายุ	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
7. ความเครียดและความวิตกกังวล	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: “✓” หมายถึง ได้กล่าวถึง, “-” หมายถึง ไม่ได้กล่าวถึง

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดและสมมุติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ดังภาพประกอบที่ 2.1 ต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ทั้งนี้ จะเห็นว่ากรอบแนวคิดในการวิจัยดังกล่าว ไม่รวมสมรรถภาพการวิจัยไว้เป็นตัวแปรอิสระตัวหนึ่งด้วย เนื่องจาก จากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์อาวุโสของทางมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำว่า ไม่ควรสอบถามคณาจารย์ในด้านนี้ เพราะ การสอบถามความรู้ความสามารถในการวิจัย เปรียบเหมือนเป็นการทดสอบภูมิปัญญาของคณาจารย์ ซึ่งหลายท่านจบการศึกษาระดับสูงย่อมมีความรู้ความสามารถทางการวิจัยอยู่แล้วพอสมควร การถามที่เปรียบเสมือนการทดสอบภูมิปัญญาด้วยข้อคำถามที่คล้ายข้อสอบ อาจกลายเป็นการไม่ให้เกียรติแก่คณาจารย์ผู้ตอบ จึงอาจทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือในการตอบจากคณาจารย์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการตัดตัวแปรดังกล่าวออก ไม่ได้กระทบต่อภาพรวมของการวิจัย แต่มีข้อดีคือ เป็นการลดจำนวนข้อคำถามให้สะดวกแก่การตอบมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงไม่นำสมรรถภาพการวิจัยมาเป็นตัวแปรอิสระ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

แบบแผนทางการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (survey research)

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. เสนอโครงการวิจัย
2. สร้างและปรับปรุงแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ประมวลผลข้อมูล
5. วิเคราะห์และแปลผลข้อมูล
6. สรุปผลและนำเสนอผลการวิจัย
7. เสนอรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยในครั้งนี้ คือ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน ที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ประจำ ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 467 คน (สำนักงานบุคคล มหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2554) โดยในการวิจัยครั้งนี้ จะเก็บข้อมูลจากทุกหน่วยของประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัย ใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ (ภาคผนวก ข) เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะ ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นข้อความและข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ใช้สอบถามข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านเพศ อายุ วุฒิ การศึกษาสูงสุด แผนการ ศึกษาที่จบปริญญาโท ตำแหน่งทางวิชาการ สังกัด จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ และจำนวนชั่วโมง โดยเฉลี่ย ที่ใช้ไปในการทำงานประจำในแต่ละวันนอกเหนือจากการสอนและการวิจัย ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและเติมคำ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ใช้สอบถามประสบการณ์ในการทำวิจัยของอาจารย์ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านจำนวนปีที่เคยทำวิจัย จำนวนงานวิจัยที่เคยได้รับทุนภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนงานวิจัยที่ได้รับทุนจากมหาวิทยาลัยและทำเสร็จตามกำหนดระยะเวลา ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา ทำไม่เสร็จตามกำหนดระยะเวลา อยู่ระหว่างดำเนินการ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการ ทำวิจัยแต่ละเรื่อง จำนวนเวลาที่มีให้กับการทำวิจัยในแต่ละวัน และสาเหตุของการไม่ทำวิจัย ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและเติมคำ จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 3 ใช้สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านการได้รับการสนับสนุน ซึ่ง แบ่ง ออกเป็นข้อคำถามด้านการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย 20 ข้อ และการได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง 5 ข้อ เป็นข้อคำถามด้านเจตคติที่มีต่อการทำวิจัย 10 ข้อ ข้อคำถามด้าน ประสบการณ์ ความรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา 10 ข้อ และข้อคำถามด้านความเครียดและความวิตกกังวลในการทำวิจัย 10 ข้อ รวมจำนวนข้อคำถามในตอนนี้ทั้งสิ้น 55 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ (rating scale)

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามตอนนี้ไว้ดังนี้

คะแนน 1.00 – 1.50	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วย
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายความว่า	เห็นด้วย
คะแนน 3.51 – 4.00	หมายความว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนการแปลความหมายของคะแนนในภาพรวมของแต่ละด้าน จะได้มาจากการคำนวณภายหลังการแปลงคะแนนของข้อคำถามเชิงลบแล้ว โดยจะกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายภาพรวมแต่ละด้านไว้ดังนี้

คะแนน 1.00 – 1.50	หมายความว่า	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี/ต่ำ
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายความว่า	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายความว่า	อยู่ในเกณฑ์ดี/สูง
คะแนน 3.51 – 4.00	หมายความว่า	อยู่ในเกณฑ์ดีมาก/สูงมาก

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้อาจารย์ ได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัย หรือให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง แก้ไข พัฒนาระบบการทำวิจัยโดยอิสระ จำนวน 1 ข้อ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. สังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาสร้างเป็นข้อความและข้อคำถาม
2. กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของคุณลักษณะตัวแปรที่ต้องการวัด จากผลการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. จัดทำแบบสอบถามฉบับร่าง และตรวจทานการใช้ภาษา ตรวจคำผิด ตลอดจนการจัดตำแหน่งของข้อความในแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ตรวจสอบเป็นเบื้องต้นแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน (ภาคผนวก ก) ซึ่งเป็นผู้บริหารและอาจารย์อาวุโสของทางมหาวิทยาลัย ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด (index of item objective congruence : IOC) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป มาใช้จริง ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้
 - ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดได้จริง
 - ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดได้จริง
 - ให้ - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สามารถวัดตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดได้จริง
5. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสถาบัน ซึ่งต้องดำเนินการภายในขอบเขตระยะเวลาจำกัด ให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ทันทั่วถึง ผู้วิจัยจึงไม่ได้้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้หาคุณภาพด้านความน่าเชื่อถือ หรือความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถามเฉพาะในตอนต้นที่ 3 ซึ่งมีมาตราการวัดอยู่ในระดับช่วง (interval scale) ขึ้นไป โดยใช้โปรแกรม SPSS for windows version 17.0 ในการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ด้วยการวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้รับจากประชากรกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย เพื่อนำเสนอเป็นข้อมูลประกอบไว้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งจากการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามตอนที่ 3 เท่ากับ .857 (ภาคผนวก ก)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม 2554 ถึงเดือนตุลาคม 2554 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แจกกำหนด การเก็บข้อมูล แก่รองอธิการบดี (2) เพื่อให้ท่านอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้ง ขออนุญาตคณบดีและหัวหน้าหน่วยงาน ในการให้อาจารย์ในสังกัดตอบแบบสอบถาม

2. ส่งแบบสอบถามพร้อม แนบบันทึกข้อความ ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ไปยังทุกคณะและทุกหน่วยงานที่มีรายชื่ออาจารย์อยู่ในสังกัด และขอความอนุเคราะห์ให้ตอบกลับภายใน 1 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง

3. ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน คัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์หรือมีร่องรอยของการไม่ตั้งใจตอบออก หากเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการตอบกลับแล้วยังได้รับแบบสอบถามคืนไม่ครบจำนวน ผู้วิจัยจะติดตามทวงถามด้วยตนเองอีกครั้งให้ได้ข้อมูลกลับคืนมากที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจให้คะแนน และลงรหัสข้อมูลเพื่อใช้คำนวณและวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดกระทำและ วิเคราะห์ข้อมูล ทางสถิติ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS for windows version 17.0) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่วัดได้จากแบบสอบถามด้วยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละฐานนิยม ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยโปรแกรมSPSS for windows version 17.0

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ ด้วยการหาค่าความถี่ฐานนิยมค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยโปรแกรมSPSS for windows version 17.0

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ เพื่อตรวจสอบว่าปัจจัยใดบ้างส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ ทั้งในด้านจำนวนงานวิจัยที่ทำได้และจำนวนงานวิจัยที่ไม่สำเร็จ ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) ใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบขั้นตอน(stepwise) ด้วยโปรแกรม SPSS for windows version 17.0 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

(content analysis) ประกอบไว้ในตอนนี้อยู่ เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ ของอาจารย์ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้อภิปรายผลการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้หรือเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลคุณลักษณะของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่วัดได้จากแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่วัดได้จากแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามที่คาดว่าจะแจก 467 ฉบับ เท่ากับประชากรกลุ่มเป้าหมายแต่เนื่องจากข้อจำกัดด้านระยะเวลาจึงแจกจริงได้เพียง 373 ฉบับ ผู้วิจัยได้รับคืนจำนวน 171 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 45.85 เมื่อนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และลงรหัสข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS for windows version 17.0 ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของอาจารย์จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	78	45.61
หญิง	91	53.22
ไม่ตอบ	2	1.17
รวม	171	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 69 คน คิดเป็นร้อยละ 98.83 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 53.22 ที่เหลือเป็นชายจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 45.61

ตารางที่ 4.2 จำนวน ร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุอาจารย์

ช่วงอายุ(ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
25 – 33	29	16.96
34 – 42	62	36.26
43 – 51	35	20.47
52 – 60	15	8.77
61 – 69	3	1.75
ไม่ตอบ	27	15.79
รวม	171	100.00
อายุน้อยที่สุด	25 ปี	-
อายุมากที่สุด	67 ปี	-
ค่าเฉลี่ย	40.90 ปี	-
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.70	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 44 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 34 – 42 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 36.26 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 33 – 51 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.47 ส่วนอาจารย์ที่มีอายุก่อนข้างสูงคือ ระหว่าง 61 – 69 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ในจำนวนดังกล่าว อาจารย์ที่มีอายุน้อยที่สุด คือ 25 ปี และอาจารย์ที่มีอายุมากที่สุด คือ 67 ปี เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่า อายุโดยเฉลี่ยของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม คือ 40.90 ปี หรือประมาณ 41 ปี

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของอาจารย์จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	12	7.02
ปริญญาโท	126	73.68
ปริญญาเอก	32	18.71
ไม่ตอบ	1	0.58
รวม	171	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 70 คน คิดเป็นร้อยละ 99.42 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน อาจารย์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมาเป็นอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.71 ส่วนอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.02

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของอาจารย์จำแนกตามแผนการศึกษาที่สำเร็จ

แผนการศึกษาที่สำเร็จ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แผน ก (ทำวิทยานิพนธ์)	94	54.97
แผน ข (ทำสารนิพนธ์)	42	24.56
อื่นๆ	12	7.02
ไม่ตอบ	23	13.45
รวม	171	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 48 คน คิดเป็นร้อยละ 86.55 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน อาจารย์ส่วนใหญ่จบการศึกษาในแผนการศึกษาที่ต้องทำวิทยานิพนธ์ (แผน ก) จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 54.97 ที่เหลือเป็นแผนการศึกษาที่ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของอาจารย์จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อาจารย์	138	80.70
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	26	15.20
รองศาสตราจารย์	2	1.17
ไม่ตอบ	5	2.92
รวม	171	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 66 คน คิดเป็นร้อยละ 97.08 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน อาจารย์ส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 80.70 รองลงมาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.20 ส่วนที่มีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.17

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของอาจารย์จำแนกตามสังกัด

สังกัด	จำนวนแบบสอบถาม ที่แจก(ฉบับ)	จำนวนคน ที่ตอบกลับ	อัตรา การตอบกลับ	ร้อยละ (จากทั้งหมด 171)
คณะดิจิทัลมีเดีย	7	4	57.14	2.34
คณะบริหารธุรกิจ	35	22	62.86	12.87
คณะบัญชี	12	7	58.33	4.09
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	33	28	84.85	16.37
คณะนิติศาสตร์	11	6	54.55	3.51
คณะนิเทศศาสตร์	25	10	40.00	5.85
คณะวิศวกรรมศาสตร์	69	25	36.23	14.62
คณะศิลปศาสตร์	35	7	20.00	4.09
คณะเศรษฐศาสตร์	7	5	71.43	2.92
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	30	0	0.00	0.00
วิทยาลัยนานาชาติ	6	2	33.33	1.17
สำนักวิชาศึกษาทั่วไป	22	12	54.55	7.02
บัณฑิตวิทยาลัย	15	3	20.00	1.75
ศูนย์	10	10	100.00	5.85
สำนัก	5	5	100.00	2.92
สำนักงาน	29	13	44.83	7.60
สถาบัน	15	5	33.33	2.92
หน่วยงานอื่นๆ	7	6	85.71	3.51
ไม่ตอบ	-	1	-	0.58
รวม	373	171		100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 70 คน คิดเป็นร้อยละ 99.42 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน อาจารย์ส่วนใหญ่มาจากสังกัดคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 28 คน คิด

เป็นร้อยละ 16.37 รองลงมาเป็นอาจารย์ที่มาจากคณะ วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.62 และอาจารย์ที่มาจากวิทยาลัยนานาชาติมีเป็นจำนวนน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ 1.17

จากตารางที่ 4.6 สามารถพิจารณาอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามได้ โดยที่น่านึงเห็นว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ที่มาจากสังกัดคณะ เทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ได้เป็นกลุ่มอาจารย์ที่ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปมากที่สุด แต่ได้รับการตอบกลับมากที่สุด ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราการตอบกลับของอาจารย์จากคณะบริหารธุรกิจ ส่วนกลุ่มอาจารย์ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ซึ่งผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปในอัตราใกล้เคียงกับ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะบริหารธุรกิจ ไม่ได้รับการตอบกลับ กล่าวโดยสรุปจากกา รพิจารณาในตารางที่ 4.6 คณะที่มีอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามมากที่สุด คือ คณะ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 84.85 รองลงมาคือ คณะ เศรษฐศาสตร์ และคณะ บริหารธุรกิจ ซึ่งมีอัตราการตอบกลับ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 62.86 ตามลำดับ ส่วนอาจารย์ในหน่วยงานอื่นๆ เนื่องจากผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปจำนวนน้อย และติดตามด้วยตัวเองได้ง่าย จึงมีโอกาสได้รับคืนค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในศูนย์และสำนักที่ ได้รับการตอบกลับทั้งหมด

ตารางที่ 4.7 จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนชั่วโมง ต่ำสุด	จำนวนชั่วโมง สูงสุด	ฐานนิยม (ชั่วโมง)	ค่าเฉลี่ย (ชั่วโมง)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อาจารย์	116	2.00	32.00	12.00	13.42	6.00
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	23	3.00	35.00	9.00	10.96	6.53
รองศาสตราจารย์	1	12.00	12.00	12.00	12.00	0.00
ไม่ตอบ	1	25.00	25.00	25.00	25.00	0.00
รวม	141	2.00	35.00	12.00	13.09	6.17
ไม่มีพันธกิจการสอน	22	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	8	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 63 คน คิดเป็นร้อยละ 95.32 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีพันธกิจการสอน 41 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 82.46 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีพันธกิจการสอนมีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.87 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวม

อาจารย์ส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงสอน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีจำนวนชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ย 13.09 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจิสชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากที่สุด คือ 13.42 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเป็นที่น่าสนใจกว่าจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ที่น้อยและมากที่สุด มีค่าต่างกันมาก คือ น้อยที่สุด ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในขณะที่จำนวนชั่วโมงสอนที่มากที่สุด คือ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ตารางที่ 4.8 จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้ไปในการทำงานประจำวันนอกเหนือจากการสอนและการวิจัยของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนชั่วโมง ต่ำสุด	จำนวนชั่วโมง สูงสุด	ฐานนิยม (ชั่วโมง)	ค่าเฉลี่ย (ชั่วโมง)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อาจารย์	109	1.00	32.00	3.00	5.89	4.39
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	19	2.00	20.00	6.00	6.53	4.13
รองศาสตราจารย์	1	10.00	10.00	10.00	10.00	0.00
ไม่ตอบ	4	3.00	8.00	7.00	6.25	2.22
รวม	133	1.00	32.00	3.00	6.02	4.29
ไม่มีงานอื่น	15	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	23	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 48 คน คิดเป็นร้อยละ 86.55 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนและการวิจัยจำนวน 133 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 77.78 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีงานอื่นมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.77 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวมอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาไปในการทำงานประจำวันนอกเหนือจากการสอนและการวิจัย ชั่วโมงต่อวัน และใช้เวลาไปโดยเฉลี่ย 6.02 ชั่วโมงต่อวัน ในการทำงานประจำที่นอกเหนือจากการสอนและการวิจัยและเป็นที่น่าสนใจกว่าเวลาที่ไปในการทำงานประจำวันนอกเหนือจากการสอนและการวิจัยที่น้อยและมากที่สุด มีค่าต่างกันมาก คือ น้อยที่สุด 1 ชั่วโมงต่อวัน ในขณะที่จำนวนชั่วโมงที่มากที่สุด คือ 2 ชั่วโมงต่อวัน

ตารางที่ 4.9 ประสิทธิภาพการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนปี ต่ำสุด	จำนวนปี สูงสุด	ฐานนิยม (ปี)	ค่าเฉลี่ย (ปี)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อาจารย์	70	1.00	15.00	1.00	3.14	2.65
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	19	1.00	20.00	2.00	6.21	5.34
รองศาสตราจารย์	2	7.00	8.00	-	7.50	0.71
ไม่ตอบ	2	2.00	10.00	-	6.00	5.66
รวม	93	1.00	20.00	1.00	3.92	3.62
ไม่มีประสิทธิภาพ	57	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	21	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.9 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 50 คน คิดเป็นร้อยละ 87.72 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ทั้งนี้ นับรวมประสิทธิภาพช่วงก่อนที่จะบรรจุเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมด้วยจำนวน 93 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.39 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีประสิทธิภาพการทำวิจัยมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวมอาจารย์ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา เป็นระยะเวลา 1 ปี และมีประสิทธิภาพการทำวิจัย โดยเฉลี่ยเป็นระยะเวลา 3.92 ปี หรือเกือบ 4 ปี นอกจากนี้จากตารางจะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพการทำวิจัยดังกล่าวแปรผันไปตามตำแหน่งทางวิชาการซึ่งขึ้นอยู่กับอายุด้วย

ตารางที่ 4.10 จำนวนเวลาโดยเฉลี่ยที่อุทิศให้กับงานวิจัยในแต่ละวันของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนชั่วโมง ต่ำสุด	จำนวนชั่วโมง สูงสุด	ฐานนิยม (ชั่วโมง)	ค่าเฉลี่ย (ชั่วโมง)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อาจารย์	67	0.50	12.00	1.00, 2.00	2.51	1.75
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	18	0.50	4.00	1.00, 3.00, 4.00	2.47	1.29
รองศาสตราจารย์	1	3.00	3.00	3.00	3.00	0.00
รวม	86	0.50	12.00	1.00	2.51	1.65

ตารางที่ 4.10 ต่อ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนชั่วโมง ต่ำสุด	จำนวนชั่วโมง สูงสุด	ฐานนิยม (ชั่วโมง)	ค่าเฉลี่ย (ชั่วโมง)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ไม่มีเวลา	42	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	43	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 28 คน คิดเป็นร้อยละ 74.85 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีเวลาให้กับการทำงานวิจัยในแต่ละวันจำนวน 86 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.29 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีเวลาให้กับการทำงานวิจัยในแต่ละวันมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 24.56 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวมอาจารย์ส่วนใหญ่มีเวลาให้กับการทำงานวิจัย 1 ชั่วโมงต่อวัน และมีเวลาโดยเฉลี่ย 2.51 ชั่วโมง หรือประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง ให้กับการทำงานวิจัยในแต่ละวัน นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าอาจารย์ที่มีเวลาให้กับการทำงานวิจัยในแต่ละวันน้อยที่สุด คือ 0.50 ชั่วโมง หรือครึ่งชั่วโมง ส่วนอาจารย์ที่มีเวลาให้กับการทำงานวิจัยในแต่ละวันมากที่สุด คือ ชั่วโมง

ตารางที่ 4.11 ลำดับสาเหตุที่ไม่ทำวิจัยของอาจารย์

ลำดับที่ให้		สาเหตุ (n = 75)					
		ไม่มีเวลา	ขาด ประสบการณ์	ขาดผู้ชี้แนะ	ไม่ได้รับการ สนับสนุนจาก มหาวิทยาลัย	เหนื่อยหน่าย	อื่นๆ
1 (f=75)	ความถี่	44	17	5	3	-	6
(น้ำหนักคะแนน=6)	คะแนน	264	102	30	18	-	36
2 (f=42)	ความถี่	3	11	17	1	5	5
(น้ำหนักคะแนน=5)	คะแนน	15	55	85	5	25	25
3 (f=23)	ความถี่	6	3	9	1	4	-
(น้ำหนักคะแนน=4)	คะแนน	24	12	36	4	16	-
4 (f=12)	ความถี่	-	1	3	5	2	1
(น้ำหนักคะแนน=3)	คะแนน	-	3	9	15	6	3
5 (f=11)	ความถี่	1	-	1	2	5	2
(น้ำหนักคะแนน=2)	คะแนน	2	-	2	4	10	4

ตารางที่ 4.11 ต่อ

ลำดับที่ให้		สาเหตุ (n = 75)					
		ขาด		ไม่ได้รับการสนับสนุนจาก			
		ไม่มีเวลา	ประสบการณ์	ขาดผู้ชี้แนะ	มหาวิทยาลัย	หน่วยงาน	อื่นๆ
6 (f=1)	ความถี่	-	-	-	-	-	1
(น้ำหนักคะแนน=1)	คะแนน	-	-	-	-	-	1
รวม (f=164)	ความถี่	54	32	35	12	16	15
	คะแนน	305	172	162	46	57	69
อันดับความสำคัญ		1	2	3	6	5	4

หมายเหตุ f หมายถึง ความถี่ n หมายถึง จำนวนผู้ตอบ

จากตารางที่ 4.11 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้และหมายความว่า เป็นอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์การทำวิจัยด้วยทุนภายในจกมหาวิทยาลัยศรีปทุม มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 43.86 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน อาจารย์ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าไม่ทำวิจัยเพราะไม่มีเวลาเป็นสาเหตุสำคัญอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นสาเหตุการขาดประสบการณ์และขาดผู้ชี้แนะตามลำดับ ส่วนสาเหตุการไม่ทำวิจัยที่มาจาก การไม่ได้รับ การสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัย เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญน้อยที่สุด นอกจากนี้อาจารย์ให้เหตุผลที่ไม่ทำวิจัยด้วยสาเหตุอื่นคือ เพิ่งเข้ามาเป็นอาจารย์ใหม่ ยังหาหัวข้อปัญหาวิจัยไม่ได้ อยู่ระหว่างการศึกษาค้นคว้า ค่าตอบแทนน้อย ไม่จำเป็นต้องทำด้วยทุนภายในสามารถทำวิจัยด้วยทุนภายนอกก็ได้ และกระบวนการในการขอทุนวิจัยใช้เวลานาน (พิจารณาจากอาจารย์ที่เคยขอ)

ตารางที่ 4.12 ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อประเด็นต่างๆ ในแบบสอบถาม

ประเด็นความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
<u>การสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัย</u>			
1. หากท่านได้ทำงานวิจัยในชั้นเรียน ท่านคิดว่างบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉลี่ย ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ เพียงพอแล้วสำหรับท่าน	2.52	0.63	เห็นด้วย
2. หากท่านได้ทำงานวิจัยองค์ความรู้ ท่านคิดว่างบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉลี่ย ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ เพียงพอแล้วสำหรับท่าน	2.51	0.62	เห็นด้วย
3. หากท่านได้ทำงานวิจัยสถาบัน ท่านคิดว่างบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉลี่ย ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ เพียงพอแล้วสำหรับท่าน	2.55	0.57	เห็นด้วย
4. หากท่านได้ทำงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ ท่านคิดว่างบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉลี่ย ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ เพียงพอแล้วสำหรับท่าน	2.44	0.59	ไม่เห็นด้วย
รวม	2.50	0.52	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 ต่อ

ประเด็นความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
<u>การสนับสนุนแหล่งค้นคว้า/อุปกรณ์/เครื่องมือ/สิ่งอำนวยความสะดวกจากมหาวิทยาลัย</u>			
5. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยมีแหล่งค้นคว้า เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศ ฯลฯ เพียงพอสำหรับการวิจัยของท่าน ได้โดยไม่ลำบาก	2.46	0.73	ไม่เห็นด้วย
6. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องจักร วัสดุสำนักงาน ฯลฯ เพียงพอสำหรับการวิจัยของท่าน ได้โดยไม่ลำบาก	2.45	0.74	ไม่เห็นด้วย
7. หากท่านต้องการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อการวิจัย นอกเหนือจากที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ ท่านคิดว่าจะได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอย่างแน่นอน	2.66	0.65	เห็นด้วย
8. สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมของทั้งมหาวิทยาลัย ยังมีน้อยเกินไป	2.87	0.68	เห็นด้วย
รวม	2.42	0.53	ปานกลาง
<u>การสนับสนุนการให้บริการตลอดขั้นตอนการวิจัยจากมหาวิทยาลัย</u>			
9. ท่านเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดขั้นตอนการประสานงานการวิจัยระหว่างอาจารย์กับมหาวิทยาลัย ได้ให้บริการเป็นอย่างดี	2.86	0.71	เห็นด้วย
10. ลำดับขั้นของการดำเนินการวิจัยภายใต้ระเบียบมหาวิทยาลัยยุ่งยากเกินไปสำหรับท่าน	2.72	0.71	เห็นด้วย
11. ท่านคิดว่ากระบวนการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนของการวิจัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้ระยะเวลาสั้นเกินไป	2.75	0.61	เห็นด้วย
12. มหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่ให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกในการวิจัยของท่าน อย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	2.59	0.59	เห็นด้วย
รวม	2.49	0.45	ปานกลาง
<u>การสนับสนุนการให้ความรู้ด้านการวิจัยจากมหาวิทยาลัย</u>			
13. มหาวิทยาลัยจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยอย่างเหมาะสมตรงกับความต้องการของท่านอยู่เสมอ	2.78	0.55	เห็นด้วย
14. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยจะจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษาเพื่อการวิจัยได้อย่างเหมาะสมตรงกับความต้องการของท่านได้	2.79	0.59	เห็นด้วย
15. ท่านไม่เคยได้รับความรู้เพื่อการวิจัยอื่นใดเพิ่มเติมจากมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากความรู้เดิมของท่าน	2.17	0.61	ไม่เห็นด้วย
16. ท่านทราบว่ามหาวิทยาลัยมีความพยายามส่งเสริมความรู้ความสามารถในการวิจัยแก่คณาจารย์อยู่เสมอด้วยวิธีการต่างๆ	3.11	0.55	เห็นด้วย
รวม	2.88	0.41	ดี

ตารางที่ 4.12 ต่อ

ประเด็นความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
การสนับสนุนด้านที่ปรึกษาการวิจัยจากมหาวิทยาลัย			
17. ผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษาเพื่อการวิจัยมีส่วนช่วยเหลือท่านในการวิจัยทั้งปัจจุบันและอนาคต ตามสมควรเป็นอย่างดี	2.99	0.56	เห็นด้วย
18. การจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษาเพื่อการวิจัย ไม่มีประโยชน์สำหรับท่านมากนัก	2.07	0.57	ไม่เห็นด้วย
รวม	2.96	0.42	ดี
การสนับสนุนการลดภาระการสอนจากมหาวิทยาลัย			
19. การลดภาระการสอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดลดให้อาจารย์ที่มีภาระงานวิจัยน้อยเกินไปตามความเห็นของท่าน	2.85	0.75	เห็นด้วย
20. ท่านไม่ต้องการลดภาระการสอนเมื่อทำงานวิจัย เพราะเห็นถึงความยุ่งยากลำบากในการขอลด	2.39	0.71	ไม่เห็นด้วย
รวม	2.38	0.60	ปานกลาง
ภาพรวมด้านการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย			
2.59	0.32	ดี	
กำลังใจจากคนรอบข้าง			
21. ครอบครัวหรือเพื่อนของท่านให้กำลังใจท่านเสมอเมื่อทราบว่าท่านประสบปัญหาในการทำวิจัย	3.14	0.57	เห็นด้วย
22. ท่านสามารถขอความช่วยเหลือหรือหยิบยืมสิ่งของจากเพื่อนร่วมงาน เพื่อประโยชน์ในการวิจัยได้เสมอ	2.91	0.62	เห็นด้วย
23. ท่านมีเพื่อนที่สามารถช่วยเหลือท่านได้เมื่อประสบปัญหาในการทำวิจัย	2.96	0.58	เห็นด้วย
24. เมื่อท่านทำงานวิจัย ท่านรู้สึกท้อแท้เสมอ เพราะไม่มีใครเห็นความสำคัญในสิ่งที่ท่านกำลังทำ	2.34	0.69	ไม่เห็นด้วย
25. เมื่อท่านประสบปัญหาในการทำวิจัย ท่านไม่เคยรู้สึกว่าคุณเองถูกทอดทิ้งให้เผชิญปัญหาเพียงลำพัง	2.79	0.57	เห็นด้วย
รวม	2.89	0.40	ดี

ตารางที่ 4.12 ต่อ

ประเด็นความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
<u>เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย</u>			
26. งานวิจัยที่ท่านทำ เคยทำ และกำลังจะทำ มีประโยชน์ต่อสังคมไม่มากนักน้อย	3.18	0.47	เห็นด้วย
27. ประชาชาติพัฒนาได้ด้วยผลงานการวิจัย	3.36	0.59	เห็นด้วย
28. งานวิจัยทุกเรื่องที่ท่านทำจะต้องมีคุณค่าทางวิชาการ	3.34	0.51	เห็นด้วย
29. งานวิจัยที่ท่านทำ มักไม่ได้เป็นไปตามความต้องการหรือความเต็มใจของท่าน	2.30	0.77	ไม่เห็นด้วย
30. ท่านทำวิจัยเพียงเพราะต้องการตำแหน่งทางวิชาการเท่านั้น	2.00	0.64	ไม่เห็นด้วย
31. งานวิจัยที่ไม่มีประโยชน์ต่อสังคมหรือแวดวงวิชาการ เป็นงานวิจัยที่ไม่ควรทำ	2.82	0.77	เห็นด้วย
32. ท่านคิดจะล้มเลิกการทำวิจัยทุกครั้งเมื่อประสบปัญหา	1.98	0.69	ไม่เห็นด้วย
33. ในการวิจัยเรื่องต่างๆ ท่านมักพบว่าประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยไม่คุ้มค่ากับการลงทุน	2.25	0.64	ไม่เห็นด้วย
34. หากท่านได้รับตำแหน่งทางวิชาการตามต้องการแล้ว ท่านไม่คิดจะทำการวิจัยต่อไป	1.84	0.68	ไม่เห็นด้วย
35. เพราะงานวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยากจึงไม่มีใครอยากทำวิจัย	2.49	0.79	ไม่เห็นด้วย
รวม	2.98	0.34	ดี
<u>ประสบการณ์ความรู้สึต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา</u>			
36. งานวิจัยที่ท่านมาสอนให้ท่านรู้ว่าครั้งต่อไปควรทำอะไรจึงจะประสบความสำเร็จในการวิจัย	3.12	0.48	เห็นด้วย
37. ท่านมีการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ทางสถิติเพิ่มขึ้นจากการวิจัยที่ผ่านมา	2.99	0.56	เห็นด้วย
38. เมื่อท่านทำวิจัยมากขึ้น ท่านจะมีความรู้สึกที่สามารถทำวิจัยเรื่องต่อไปได้ง่ายขึ้น	3.12	0.51	เห็นด้วย
39. ท่านรู้สึกว่าการประสบการณ์การทำวิจัยของท่านมีประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นนักวิชาการของท่าน	3.20	0.46	เห็นด้วย
40. ท่านรู้สึกว่าไม่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยที่ผ่านมา	2.20	0.64	ไม่เห็นด้วย
41. การวิจัย คือ การจัดการกับปัญหาต่างๆ ให้เป็นเรื่องยาก	2.17	0.71	ไม่เห็นด้วย
42. ท่านมักพบเจอกับปัญหาและอุปสรรคที่น่าหนักใจเสมอในการทำวิจัย	2.68	0.61	เห็นด้วย
43. หากท่านทำวิจัยกับกลุ่มคน ท่านมักไม่ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรของท่าน	2.47	0.61	ไม่เห็นด้วย
44. สิ่งที่ท่านเบื่อหน่ายที่สุดในการวิจัย คือ การเขียนรายงานผลการวิจัย	2.39	0.70	ไม่เห็นด้วย
45. จากปัญหาที่ท่านพบในการวิจัยที่ผ่านมาทำให้ท่านรู้สึกท้อแท้ในการวิจัยครั้งต่อไป	2.30	0.67	ไม่เห็นด้วย
รวม	2.82	0.36	ดี

ตารางที่ 4.12 ต่อ

ประเด็นความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
<u>ความเครียดและความวิตกกังวลในการทำวิจัย</u>			
46. การทำวิจัยทำให้ท่านเครียด	2.64	0.71	เห็นด้วย
47. ท่านรู้สึกถูกบีบคั้น เมื่อต้องทำวิจัยภายใต้เงื่อนไขระยะเวลาที่กำหนด	2.90	0.65	เห็นด้วย
48. หากท่านได้รับมอบหมายให้ทำวิจัย ท่านจะรู้สึกกังวลใจหรือไม่สบายใจทันที	2.49	0.72	ไม่เห็นด้วย
49. ท่านรู้สึกว่าคุณมีความกดดันต้องรีบเร่งทำงานวิจัยให้แล้วเสร็จตามกำหนดทุกครั้ง	2.87	0.62	เห็นด้วย
50. การทำวิจัยทำให้ท่านรู้สึกวุ่นวายในชีวิตมากขึ้น	2.60	0.67	เห็นด้วย
51. ท่านกลัวว่าผลงานวิจัยของท่านจะออกมาไม่อย่างที่ท่านและสังคมคาดหวัง	2.81	0.67	เห็นด้วย
ท่านจึงกังวลใจกับการทำงานมาก			
52. ท่านมักมีอาการปวดศีรษะในขณะที่ทำงานวิจัย	2.38	0.74	ไม่เห็นด้วย
53. ในขณะที่ทำงานวิจัย ท่านรู้สึกว่าตัวเองหงุดหงิดหรืออารมณ์เสียบ่อยกว่าปกติ	2.32	0.64	ไม่เห็นด้วย
54. ท่านไม่ชอบให้ใครมาวุ่นวายกับท่านในขณะที่ท่านทำงานวิจัย	2.84	0.67	เห็นด้วย
55. ท่านรู้สึกกระวนกระวายใจมาก เมื่อการวิจัยไม่เป็นไปตามแผนที่ท่านวางไว้	2.96	0.62	เห็นด้วย
รวม	2.32	0.48	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประเด็นความคิดเห็นด้านการสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัย ในภาพรวมอาจารย์เห็นว่าอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 2.59 คะแนน โดยในด้านการสนับสนุนด้านที่ปรึกษาการวิจัย อยู่ในระดับดีและมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 2.96 คะแนน รองลงมาคือด้านการสนับสนุนการให้ความรู้ด้านการวิจัย อยู่ในระดับดีเช่นกัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.88 คะแนน ส่วนด้านการสนับสนุนการลดภาระการสอน เป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 2.38 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ในภาพรวมอาจารย์ได้รับการสนับสนุนด้านกำลังใจจากคนรอบข้างอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 2.89 คะแนน มีเจตคติต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 2.98 คะแนน มีประสบการณ์ความรู้ต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 2.82 คะแนน และมีความเครียดและความวิตกกังวลในการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.32 คะแนน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์

ผลการวิเคราะห์ในส่วนต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่สะท้อนถึงศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จัดเป็นตัวแปรตามเป็นคนละส่วนกับผลการวิเคราะห์ในตอนต้น ที่ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลของตัวแปรอิสระผู้วิจัยจึงแยกวิเคราะห์เฉพาะส่วนนี้ไว้ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.13 – 4.18 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมวิจัยที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งที่ทำเสร็จและไม่เสร็จ หรืออยู่ระหว่างดำเนินการของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนเรื่องต่ำสุด	จำนวนเรื่องสูงสุด	ฐานนิยม (เรื่อง)	ค่าเฉลี่ย (เรื่อง)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อาจารย์	37	1.00	30.00	1.00, 2.00	3.78	5.44
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	1.00	30.00	1.00	5.14	7.79
รองศาสตราจารย์	2	1.00	8.00	-	4.50	4.95
ไม่ตอบ	2	1.00	2.00	-	1.50	0.71
รวม	55	1.00	30.00	1.00	4.07	5.95
ไม่มีงานวิจัย	115	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	1	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 70 คน คิดเป็นร้อยละ 99.42 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งที่ทำเสร็จและไม่เสร็จ หรืออยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน 55 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.16 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวมอาจารย์ส่วนใหญ่เคยมีการทำงานวิจัยดังกล่าว จำนวน 1 เรื่อง และอาจารย์เคยมีการทำงานวิจัยดังกล่าวโดยเฉลี่ยจำนวน 4.07 เรื่อง ในจำนวนอาจารย์ที่ตอบว่าเคยทำงานวิจัยดังกล่าว มีผู้ที่เคยทำน้อยที่สุด คือ 1 เรื่อง และมากที่สุด คือ 30 เรื่อง

ตารางที่ 4.14 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมวิจัย
ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำ เสร็จตาม
กำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่ไม่เคยขอขยายระยะเวลา) ของอาจารย์ จำแนกตาม
ตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนเรื่อง ต่ำสุด	จำนวนเรื่อง สูงสุด	ฐานนิยม (เรื่อง)	ค่าเฉลี่ย (เรื่อง)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อาจารย์	36	1.00	5.00	1.00	1.53	0.84
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	13	1.00	3.00	1.00	1.62	0.77
รองศาสตราจารย์	1	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00
รวม	50	1.00	5.00	1.00	1.54	0.81
ไม่มีงานวิจัย	120	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	1	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 70 คน คิดเป็นร้อยละ 99.42 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำเสร็จตามกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่ไม่เคยขอขยายระยะเวลา) จำนวน 50 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 29.24 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 70.18 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวมส่วนใหญ่จำนวนงานวิจัยดังกล่าวที่อาจารย์ทำเสร็จตาม กำหนดระยะเวลา คือ 1 เรื่อง และจำนวนงานวิจัยที่ทำเสร็จตามกำหนดระยะเวลาดังกล่าว โดยเฉลี่ยมีจำนวน 1.54 เรื่อง ทั้งนี้จำนวนเรื่องน้อยที่สุดที่ทำเสร็จตามกำหนดระยะเวลา คือ 1 เรื่อง และมากที่สุด คือ 5 เรื่อง

ตารางที่4.15 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำเสร็จ แต่เกินกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่ เคยขอขยายระยะเวลา) ของอาจารย์ จำแนกตาม ตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนเรื่อง ต่ำสุด	จำนวนเรื่อง สูงสุด	ฐานนิยม (เรื่อง)	ค่าเฉลี่ย (เรื่อง)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อาจารย์	42	1.00	3.00	1.00	1.14	0.42
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	19	1.00	4.00	1.00	1.42	0.77
รองศาสตราจารย์	1	2.00	2.00	2.00	2.00	0.00
รวม	62	1.00	4.00	1.00	1.24	0.56
ไม่มีงานวิจัย	108	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	1	-	-	-	-	-

จากตารางที่4.15 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 70 คน คิดเป็นร้อยละ 99.42 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่ เคยขอขยายระยะเวลา) จำนวน 62 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.26 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 63.16 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวมส่วนใหญ่จำนวนงานวิจัยดังกล่าวที่อาจารย์ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา คือ 1 เรื่อง และจำนวนงานวิจัยที่ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา ดังกล่าว โดยเฉลี่ยมีจำนวน 1.24 เรื่อง ทั้งนี้จำนวนเรื่องน้อยที่สุดที่ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา คือ 1 เรื่อง และมากที่สุด คือ ๔ เรื่อง

**ตารางที่ 4.16 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมวิจัย
ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่อยู่ในระหว่าง
ดำเนินการของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ**

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนเรื่อง ต่ำสุด	จำนวนเรื่อง สูงสุด	ฐานนิยม (เรื่อง)	ค่าเฉลี่ย (เรื่อง)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อาจารย์	22	1.00	2.00	1.00	1.05	0.21
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	11	1.00	3.00	1.00	1.27	0.65
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-
รวม	33	1.00	3.00	1.00	1.12	0.42
ไม่มีงานวิจัย	137	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	1	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 70 คน คิดเป็นร้อยละ 99.42 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ จำนวน 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 19.30 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 80.12 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวมส่วนใหญ่จำนวนงานวิจัยดังกล่าวที่อาจารย์กำลังทำหรือ อยู่ในระหว่างดำเนินการ คือ 1 เรื่อง และจำนวนงานวิจัยที่กำลังทำหรือ อยู่ในระหว่างดำเนินการ ดังกล่าว โดยเฉลี่ยมีจำนวน 1.12 เรื่อง ทั้งนี้จำนวนเรื่องน้อยที่สุดที่ กำลังทำหรือ อยู่ในระหว่างดำเนินการ คือ 1 เรื่อง และมากที่สุด คือ 3 เรื่อง

ตารางที่4.17 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำไม่เสร็จ (งานวิจัยที่ขอคืนทุนวิจัยหรือยกเลิกโครงการวิจัย) ของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน (คน)	จำนวนเรื่องต่ำสุด	จำนวนเรื่องสูงสุด	ฐานนิยม (เรื่อง)	ค่าเฉลี่ย (เรื่อง)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อาจารย์	4	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-
รองศาสตราจารย์	-	-	-	-	-	-
รวม	4	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00
ไม่มีงานวิจัย	165	-	-	-	-	-
ไม่ตอบคำถาม	2	-	-	-	-	-

จากตารางที่4.17 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้มี 69 คน คิดเป็นร้อยละ 98.83 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน เป็นอาจารย์ที่มีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำไม่เสร็จ (งานวิจัยที่ขอคืนทุนวิจัยหรือยกเลิกโครงการวิจัย) จำนวน 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.34 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 96.49 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ทั้งนี้อาจารย์ที่ตอบว่ามีงานวิจัยดังกล่าวที่ 4 คน มีจำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จเท่ากัน คือ 1 เรื่อง

ตารางที่4.18 ระยะเวลาเฉลี่ยที่ต้องการและคาดว่าจะ เป็นระยะเวลาที่สามารถทำวิจัยแต่ละเรื่องได้ แล้วเสร็จของอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	ประเภทการวิจัย	จำนวน (คน)	ระยะเวลาต่ำสุด (เดือน)	ระยะเวลาสูงสุด (เดือน)	ฐานนิยม (เดือน)	ค่าเฉลี่ย (เดือน)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อาจารย์	วิจัยในชั้นเรียน	60	3.00	30.00	12.00	11.17	5.22
	วิจัยองค์ความรู้	61	12.00	30.00	12.00	17.05	5.21
	วิจัยสถาบัน	24	6.00	30.00	12.00	12.17	5.75
	วิจัยสิ่งประดิษฐ์	17	12.00	54.00	12.00	23.29	12.53

ตารางที่ 4.18 ต่อ

ตำแหน่ง ทางวิชาการ	ประเภท การวิจัย	จำนวน (คน)	ระยะเวลา ต่ำสุด (เดือน)	ระยะเวลา สูงสุด (เดือน)	ฐานนิยม (เดือน)	ค่าเฉลี่ย (เดือน)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	วิจัยในชั้นเรียน	11	3.00	12.00	12.00	8.64	3.53
	วิจัยองค์ความรู้	25	12.00	24.00	12.00, 18.00	16.76	4.47
	วิจัยสถาบัน	8	8.00	12.00	12.00	11.50	1.41
	วิจัยสิ่งประดิษฐ์	6	12.00	60.00	24.00	26.00	17.66
รอง ศาสตราจารย์	วิจัยในชั้นเรียน	1	6.00	6.00	6.00	6.00	0.00
	วิจัยองค์ความรู้	1	12.00	12.00	12.00	12.00	0.00
	วิจัยสถาบัน	1	12.00	12.00	12.00	12.00	0.00
ไม่ตอบ	วิจัยสิ่งประดิษฐ์	1	24.00	24.00	24.00	24.00	0.00
	วิจัยในชั้นเรียน	-	-	-	-	-	-
	วิจัยองค์ความรู้	2	24.00	30.00	-	27.00	4.24
รวม	วิจัยสถาบัน	1	24.00	24.00	24.00	24.00	0.00
	วิจัยสิ่งประดิษฐ์	-	-	-	-	-	-
	วิจัยในชั้นเรียน	72	3.00	30.00	12.00	10.71	5.06
	วิจัยองค์ความรู้	89	12.00	30.00	12.00	17.13	5.17
ไม่ตอบ	วิจัยสถาบัน	34	6.00	30.00	12.00	12.35	5.27
	วิจัยสิ่งประดิษฐ์	24	12.00	60.00	12.00	24.00	13.36
	วิจัยในชั้นเรียน	99	-	-	-	-	-
	วิจัยองค์ความรู้	82	-	-	-	-	-
คำถาม	วิจัยสถาบัน	137	-	-	-	-	-
	วิจัยสิ่งประดิษฐ์	147	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.18 พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนนี้ในแต่ละข้อมีจำนวนไม่เท่ากัน เนื่องจากบางคนไม่มีประสบการณ์ในงานวิจัยบางประเภทจึงไม่สามารถตอบได้ ทั้งนี้มีอาจารย์ที่ตอบใน ส่วนของการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 ตอบใน ส่วนของการวิจัยองค์ความรู้ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 52.05 ตอบใน ส่วนของการวิจัยสถาบันจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 19.88 และตอบใน ส่วนของการวิจัยสิ่งประดิษฐ์จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.04 จากจำนวนทั้งหมด 171 คน ในภาพรวมอาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการและคาดว่าจะใช้เวลาในการทำงานวิจัยแต่ละประเภทได้แล้วเสร็จใน เวลา 12 เดือน หรือ 1 ปี โดยระยะเวลาเฉลี่ยที่ต้องการสูงที่สุด คือ 4 เดือน หรือ 2 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ ต้องการและคาดว่าจะใช้ทำงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ได้แล้วเสร็จ ส่วนระยะเวลาเฉลี่ยที่ต้องการต่ำที่สุด คือ 10.71 เดือน หรือประมาณ 11 เดือน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ต้องการและคาดว่าจะใช้ทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้

แล้วเสร็จ และหากเรียงลำดับระยะเวลาที่น้อยที่สุดที่อาจารย์ต้องการและคาดว่าจะใช้ทำงานวิจัยได้แล้วเสร็จ จากมากไปหาน้อย จะพบว่า งานวิจัยสิ่งประดิษฐ์เป็นงานวิจัยที่อาจารย์ต้องการและคาดว่าจะใช้ระยะเวลา ทำนานที่สุด รองลงมาคือ งานวิจัยองค์ความรู้งานวิจัยสถาบัน และงานวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์

จากการนำตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย 1) การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย 2) ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง 3) เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย 4) ข้อจำกัดด้านระยะเวลา 5) ประสบการณ์ความรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา 6) จำนวนปีที่เคยทำวิจัย 7) อายุ และ 8) ความเครียด และความวิตกกังวล และตัวแปรตาม คือ ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์จำนวนงานวิจัยที่ทำได้ มาวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน(multiple regression analysis) ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบ ขั้นตอน(stepwise) ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตารางที่.19 – 4.21 ต่อไปนี้

ตารางที่4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้)

ตัวแปรอิสระ	ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้)
การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย	.138
ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง	.282**
เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย	.409**
ข้อจำกัดด้านระยะเวลา	-.027
ประสบการณ์ความรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา	.462**
จำนวนปีที่เคยทำวิจัย	.594**
อายุ	.109
ความเครียดและความวิตกกังวล	.366**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ01

จากตารางที่4.19 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) พบว่า จำนวนปีที่เคยทำวิจัย ประสบการณ์ความรู้สึกต่อ

การทำวิจัยที่ผ่านมา เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย ความเครียดและความวิตกกังวล และความรู้สึกที่ได้รับ กำลังใจจากคนรอบข้าง เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เรียงตามลำดับมาก-น้อยกับสัถยภาพการทำวิจัย ของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ เป็นบวกและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สัถยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือมีความสัมพันธ์กับสัถยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและตัวแปรข้อจำกัดด้านระยะเวลา เป็นตัวแปรตัวเดียวที่มีความสัมพันธ์ ทางลบกับสัถยภาพการทำวิจัยของอาจารย์จำนวนงานวิจัยที่ทำได้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.20 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแบบที่เหมาะสมในการพยากรณ์สัถยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Standard Error of the Estimate	F	Durbin-Watson
1	.594 ^a	.353	.349	3.48738	91.658**	2.050
2	.663 ^b	.440	.433	3.25407	65.613**	
3	.673 ^c	.453	.443	3.22479	45.889**	

a. Predictors: (Constant), จำนวนปีที่เคยทำวิจัย

b. Predictors: (Constant), จำนวนปีที่เคยทำวิจัย, ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา

c. Predictors: (Constant), จำนวนปีที่เคยทำวิจัย, ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา, ความรู้สึกที่ได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่า Durbin-Watson ซึ่งเป็นค่าที่ใช้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการ วิเคราะห์การถดถอยในเรื่องความเป็นอิสระของค่าคลาดเคลื่อน และใช้พิจารณาว่าค่าคลาดเคลื่อนมีค่า เท่ากันในทุกค่าของ X หรือ ไม่ มีค่าเท่ากับ 2.05 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.5 – 2.5 จึงยอมรับได้ว่าค่าคลาดเคลื่อน เป็นอิสระต่อกันและมีค่าเท่ากันในทุกค่าของ X

เมื่อพิจารณาจากค่า Adjusted R Square ซึ่งใช้ในการเลือกตัวแบบ ในที่นี้พบว่าตัวแบบที่ 3 หรือ โมเดลที่ 3 มีค่า Adjusted R Square สูงที่สุด คือ .443 และมีค่า R Square เท่ากับ .453 ซึ่ง หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว คือ 1) จำนวนปีที่เคยทำวิจัย 2) ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อ

การทำวิจัยที่ผ่านมา และ 3) ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรที่เกิดขึ้นในสภาวะการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) ได้ประมาณร้อยละ 45.3 ประกอบกับการพิจารณาค่า F พบว่าตัวแบบที่ 3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวในตัวแบบที่ส่งผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ และ แสดงว่าตัวแบบนั้นมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์จริงจึงควรเลือกตัวแบบที่ 3 เป็นตัวแบบสำหรับสร้างสมการการถดถอย ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอต่อไป

ตารางที่ 4.21 ค่าสถิติในการวิเคราะห์สมการการถดถอยของสภาวะการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้)

ตัวพยากรณ์	b	β	SE _b	t
จำนวนปีที่เคยทำวิจัย	.659	.491	.081	8.122**
ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา	3.304	.276	.748	4.419**
ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง	1.301	.121	.647	2.012*

a = -12.245 SE_{est} = ± 3.225

R = .673 R² = .453 F = 45.889**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ตัวพยากรณ์ 1) จำนวนปีที่เคยทำวิจัย 2) ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา และ 3) ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .659 3.304 และ 1.301 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .491 .276 และ .121 ตามลำดับ โดยค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์จำนวนปีที่เคยทำวิจัย และ ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแบบดังกล่าว มีค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ -12.245 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .673 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (R²) เท่ากับ .453 หรือ 45.3 % และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 3.225 โดยตัว

พยากรณ์ทั้งสาม สามารถทำนาย ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถนำไปเขียนเป็นสมการที่ ใช้ในการทำนายในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{\text{ศักยภาพการทำวิจัย}} = -12.245 + .659(\text{จำนวนปีที่เคยทำวิจัย}) + 3.304(\text{ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา}) + 1.301(\text{ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง})$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{ศักยภาพการทำวิจัย}} = .491(Z_{\text{จำนวนปีที่เคยทำวิจัย}}) + .276(Z_{\text{ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา}}) + .121(Z_{\text{กำลังใจจากคนรอบข้าง}})$$

ในขั้นตอนต่อไปผู้วิจัยจะต้องนำตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย 1) การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย 2) ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง 3) เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย 4) ข้อจำกัดด้านระยะเวลา 5) ประสบการณ์ความรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา 6) จำนวนปีที่เคยทำวิจัย 7) อายุ และ 8) ความเครียดและความวิตกกังวล และตัวแปรตาม คือ ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ) มาวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบขั้นตอน(stepwise) เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ) แต่เนื่องจากผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ) พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความสัมพันธ์กันไม่เพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ถดถอยได้ ดังแสดงในตารางที่.22 ต่อไปนี้

ตารางที่4.22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์
(จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ)

ตัวแปรอิสระ	ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ)
การได้รับการสนับสนุนจกมหาวิทยาลัย	-.084
ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง	.021
เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย	.053

ตารางที่ 4.22 ต่อ

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ)
ข้อจำกัดด้านระยะเวลา	.026
ประสบการณ์ความรู้สึกรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา	-.097
จำนวนปีที่เคยทำวิจัย	-.064
อายุ	.030
ความเครียดและความวิตกกังวล	-.097

จากตารางที่ 4.22 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ) พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความรู้สึกได้รบกวนใจจากคนรอบข้าง เจตคติที่มีต่อการทำวิจัย ข้อจำกัดด้านระยะเวลา และอายุ เป็นตัวแปรที่มีทิศทางความสัมพันธ์เป็นบวกและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ ศักยภาพการทำวิจัย ของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ) ส่วนการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ประสบการณ์ความรู้สึกรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา จำนวนปีที่เคยทำวิจัย และ ความเครียดและความวิตกกังวล เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ)

สืบเนื่องจากข้อความก่อนหน้าประกอบกับจากตารางที่ 4.17 พบว่า มีอาจารย์ที่ตอบว่าทำงานวิจัยไม่เสร็จเพียง 4 คน เป็นจำนวนงานวิจัยที่น้อยมาก จึงไม่สมควรนำมาวิเคราะห์การถดถอยเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ) ผู้วิจัยจึงยุติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณไว้เพียงเท่านี้

ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิดในตอนต้น ของแบบสอบถาม ซึ่งสามารถสะท้อนถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคของการทำวิจัยของอาจารย์ ตลอดจนข้อเสนอแนะในการทำวิจัย และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง แก้ไข พัฒนาระบบการทำวิจัย ของอาจารย์ ได้เป็นอย่างดี มีดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการลดภาระงานของอาจารย์

“วิจัยในชั้นเรียนควรได้ลดพันธกิจด้วยครับ

“การลดภาระงานสอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดก็สมเหตุสมผลดี แต่น่าจะลดชั่วโมงการทำงานแต่ ละสัปดาห์ให้น้อยกว่า 32 ชั่วโมง/สัปดาห์ เพื่อสะดวกในการออกไปเก็บข้อมูลและทำวิจัยภายนอก มหาวิทยาลัย เนื่องจากการทำวิจัยไม่สามารถนั่งทำในมหาวิทยาลัยได้

“ปัญหาที่พบในการทำวิจัย คือ เรื่องของเวลา โดยเฉพาะงานวิจัยจากทุนภายนอกที่ไม่สามารถ นำมาลดพันธกิจการสอนได้ เนื่องจากไม่ได้เป็นหัวหน้าโครงการ ซึ่งจากประสบการณ์พบว่า หัวหน้า โครงการและนักวิจัยร่วมไม่ได้ใช้เวลาในการทำงานที่ต่างกันนัก แต่เนื่องจากนักวิจัยมีภาระงานสอนและ งานคณะมากจึงไม่สามารถทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่

“ส่วนตัวเข้าใจและแลเห็นความสำคัญของการทำวิจัย และอยากทำและทำให้ดี แต่เนื่องจาก สถานการณ์การทำงานปัจจุบันไม่อำนวยให้ทำวิจัยมากๆ เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้ ภาระงานมีมาก พอสมควร ถึงลดแล้วมีงานอื่นเข้ามา ทำให้ไม่สามารถเจียดเวลามาเขียนบทความวิจัยของปัจจุบันต้อง ทำนอกเวลา 2) ผู้บังคับบัญชาไม่แลเห็นถึงความสำคัญการทำวิจัยเพื่อความรู้ (มักเห็นเป็นข้อ/ความ จำเป็น KPI หรือเรื่องทำตามกำหนดของสกอ ดังนั้นงานมอบหมายงานจึงไม่เคยคำนึงถึงภาระหรือความ จำเป็นของงานวิจัย) 3) คณะที่อยู่มีอาจารย์ที่สามารถทำหน้าที่ทั้งวิจัยบริหาร/สอนน้อย ต้องรับผิดชอบทั้ง ข้อกำหนด KPI สกอ. ฯลฯ อยู่ไม่กี่คน ไม่สามารถแบ่งเบาภาระได้จึงไม่มีเวลา

“การลดพันธกิจสำหรับทำวิจัยไม่ค่อยได้ผล เพราะเมื่อตารางสอนว่าง อาจารย์มักจะได้ มอบหมายงานอื่นแทน เพราะเข้าใจว่าอาจารย์ท่านนั้นว่าง และการลดพันธกิจการสอนแต่ภาระงานอื่นๆ ของอาจารย์หลายท่านมากกว่าการสอน เช่น อบรมสัมมนา คุมสอบ ประชุม จัดกิจกรรม TQF SAR บริการวิชาการสู่สังคม เขียนตำราเอกสารประกอบการสอน ฯลฯ ดังนั้นไม่ต้องลดพันธกิจการสอนก็ได้

“การลดพันธกิจการสอนหากมีภาระงานอื่นๆ ด้วย ประชุม งานสำนักงาน งานประสานงาน อาจทำให้เวลาที่มีไม่ได้ว่างสำหรับเพื่อที่วิจัยจริงๆ ควรให้โอกาสแก่ผู้ทำวิจัยได้ concentrate กับงานวิจัย จริงจัง เช่น ให้หยุดภาระงานทุกอย่างตามระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการทำวิจัย โดยให้ไม่ต้องเข้า มหาวิทยาลัย และไม่มีภาระงานใดๆ อย่างจริงจังเดือน โดยรายงานความก้าวหน้าให้ทราบเป็นระยะๆ

“พันธกิจ ‘อื่นๆ’ มีมากจนไม่สามารถจัดสรรเวลาเพื่อการวิจัยที่มีคุณภาพ ”

“มหาวิทยาลัยต้องการทั้งจำนวน งานวิจัย แต่ไม่ลดภาระงานด้านอื่นให้กับบุคลากร

“2 – 3 ปีที่ผ่านมา ช่วงที่มีการทำ SAR จะทำให้เสียเวลาในการทำงานอื่นที่จำเป็น น่าจะมี หน่วยงานหรือบุคลากรที่ทำงาน SAR ในแต่ละคณะเพื่อให้อาจารย์ทำงานเอกสารน้อยลง และมุ่งทำงาน สอน + งานวิจัยให้มากขึ้น”

“อาจารย์ที่ทำวิจัยควรได้รับการลดพันธกิจการสอนที่ไม่รวมกับการลดชั่วโมงพิเศษ

“อาจารย์และบุคลากรในทุกภาคส่วนควรมีเวลาในการทำวิจัยมากกว่านี้ ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพมากขึ้น หากงานวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทุกๆ องค์ประกอบของระบบการศึกษา และสถาบันการศึกษา ภาระงานอื่นอาจต้องพิจารณาออกแบบให้เหมาะสม

“อาจารย์ประจำสำนักงานที่ไม่มีภาระงานสอนมักจะไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินงานวิจัย อาจเพราะปัญหาบางประการ แต่สำหรับดิฉันมีความประสงค์อยากทำงานวิจัย แต่ภาระงานไม่เอื้ออำนวย อยากให้ มสท. สนับสนุนงบประมาณทำวิจัยมากขึ้น เช่น ลดภาระงาน ฯลฯ

“มหาวิทยาลัยอาจมีนโยบายให้อาจารย์พักการสอนในภาคฤดูร้อน เพื่อทำผลงานทางวิชาการ วิจัยได้ (โดยอาจจะให้อาจารย์เลือกสอนหรือทำวิจัย

“เกณฑ์ในการสัปดาห์ปฏิบัติงานสัปดาห์ละ 32 ชั่วโมง 5 วันต่อสัปดาห์เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งต่อการทำงานวิจัย เพราะบ่อยครั้งที่ผู้วิจัยต้องไปค้นคว้าข้อมูล (จากห้องสมุดมหาวิทยาลัยอื่น) ไปพบผู้ทรงคุณวุฒิ ไปเก็บข้อมูล (สัมภาษณ์/focus group) ซึ่งเป็นสถานที่ที่อยู่ห่างจากมสท. ทำให้ไม่สะดวกอย่างมาก”

“ควรมีการลดภาระงานสอนให้กับนักวิจัย หรืองดเว้นการสอนในภาคนั้น และไม่ผูกมัดเรื่องระยะเวลามากเกินไป

“ควรลดภาระงานอื่นๆ เพื่อให้อาจารย์ได้ทำวิจัย

กล่าวโดยสรุปตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ลดพันธกิจการสอนควรลดพร้อมทั้งภาระงานด้านอื่นๆ และไม่เพิ่มภาระงานให้กับอาจารย์ที่มีภาระงานวิจัยอีก เพราะเห็นว่าอาจารย์ไม่มีพันธกิจการสอน หรือสามารถให้อาจารย์ขออนุญาตพักงานเป็นระยะเวลาตามสมควรเพื่อ ให้ทำงานวิจัยได้ โดยสะดวกและเมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในภาพรวม พบว่า อาจารย์มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยและต้องการทำงานวิจัยอย่างจริงจัง แต่มีอุปสรรคสำคัญคือ ภาระงานที่มีมากจนไม่มีเวลาให้กับการทำวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีการเตรียมพร้อมรับการประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ทำให้อาจารย์มีภาระงานเพิ่มขึ้น เช่น ต้องทำ SAR เก็บข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ เป็นต้น จึงมีอาจารย์บางท่านเสนอแนะว่าควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว โดยมีอาจารย์เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำหรือคอยช่วยเหลือ

ในส่วนของการทำงานวิจัยด้วยทุนภายนอกมีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่า อาจารย์ที่มีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัยในงานวิจัยด้วยทุนภายนอก ควรได้รับการลดพันธกิจการสอนเท่าๆ กับนักวิจัยหัวหน้าโครงการ

เพราะอาจารย์เห็นว่า หัวหน้าโครงการและผู้ร่วมทีมวิจัยมีหน้าที่และภาระในการวิจัยไม่แตกต่างกันมากนัก อีกทั้งอาจารย์บางส่วนต้องไปเก็บข้อมูลนอกมหาวิทยาลัยซึ่งจะทำให้ใช้ระยะเวลาในการวิจัยมากขึ้น จึงควรได้รับการพิจารณาลดภาระงานตามสัดส่วนที่เหมาะสม

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับขั้นตอนการทำวิจัยตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

“กระบวนการในการดำเนินการเพื่อขอทำวิจัย ไม่ควรจะเข้มงวดเกินไปปัจจุบันเข้มงวดมาก เพราะไม่ใช่การสอบวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และไม่ควรมีกระบวนการมากมาย

“ไม่ควรมีกฎระเบียบมากเกินไป เช่น การสอบโครงเสนอวิจัย หรือวิจัยชั้นเรียนที่ต้องทบทวนวรรณกรรมอย่างมากมาช

“แบบฟอร์มขอทำวิจัยมากเกินไป

“ลดภาระการกรอกเอกสารFM ต่างๆ ลง รวมถึงการupload ข้อมูลในระบบลงบ้าง การupload เป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่จำเป็นต้องละเอียดอย่างปัจจุบัน

“ควรเพิ่มการอำนวยความสะดวกแก่อาจารย์ที่ทำวิจัย ลดความยุ่งยากและขั้นตอนจำนวนมาก และเน้นคุณภาพของการวิจัยมากกว่า ทั้งนี้ควรมีการให้คำแนะนำที่ดีสำหรับผู้วิจัยมากกว่าการติดตามผลการวิจัยเพียงอย่างเดียว

“ระบบติดตามงานวิจัยใช้งานยาก ยกตัวอย่างเช่น ใ้upload เอกสารควรจะต้องให้เห็นทั้งหมดว่าจะต้องupload อะไรบ้าง ไม่ใช่up ไปแล้ว 2-3 วันถึงจะมีหัวข้อเพิ่มขึ้นมาให้เห็น ถ้าผู้ใช้ไม่ได้เข้ามาดูระบบก็จะไม่ทราบว่าต้องupload เอกสารเพิ่มเติม

“กระบวนการและขั้นตอนในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนยุ่งยากมากเกินไป เพราะมีเพื่อนอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่น แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันแล้ว เห็นทีนี้มีขั้นตอนยุ่งยากเกินไป

“ลดขั้นตอนในการกรอกข้อมูลต่างๆ ควรให้เจ้าหน้าที่ช่วยในการกรอกข้อมูล

“กระบวนการขั้นตอนมันยุ่งยากเกินไป

กล่าวโดยสรุป อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่ากระบวนการดำเนินการวิจัยตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยมีความเข้มงวดและยุ่งยากมาก ควรลดขั้นตอน กระบวนการ และปริมาณเอกสารต่างๆ ลง ให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและง่ายต่อการปฏิบัติหรืออิสระในการทำงานวิจัยแก่อาจารย์ตามสมควร และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบปัญหาหรือช่วยในการจัดทำเอกสารต่างๆ ตลอดขั้นตอนการวิจัยโดยเฉพาะ

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระยะเวลาการทำวิจัยตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

“ระยะเวลาในการทำงานวิจัยควรประมาณ 1 ปีครึ่ง – 2 ปี เพราะระยะ 1 ปี ทำไม่ค่อยทัน เนื่องจากอาจารย์มีการะงานเยอะมาก ทั้งการสอน การอบรม การจัดทำกิจกรรม การประชุมต่างๆ

“ระยะเวลาที่ให้ควรกำหนดขอบเขตให้สอดคล้องกับเรื่องงานวิจัย ซึ่งบางครั้งอาจต้องพิจารณา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยร่วมด้วยค่ะ

“ให้มหาวิทยาลัยมีการอนุญาตให้ทำวิจัยได้ โดยอาจจะมีแบบ ๖ เดือน 1 ปี เป็นต้น”

“ผมอยากได้เวลาในการทำวิจัยมากกว่านี้”

กล่าวโดยสรุปอาจารย์ต้องการเวลาในการทำงานวิจัยแต่ละประเภทเพิ่มขึ้นและมีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่าหากจะพิจารณาระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยหนึ่งเรื่องให้เหมาะสม ควรใช้อัตราส่วนของ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมาเป็นเกณฑ์กำหนดระยะเวลาในการทำวิจัยร่วมกับเกณฑ์อื่นๆ ด้วย เพราะ การทำวิจัยที่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากมีแนวโน้มว่าจะต้องใช้ระยะเวลานานตามไปด้วย หมายความว่า ระยะเวลาในการวิจัยส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกาสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

“ผมอยากให้สำนักวิจัยจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทางการวิจัย(อย่างจริง) อย่างจริงจัง”

“ควรมีการพัฒนาอบรมทักษะการวิเคราะห์ทางสถิติอย่างต่อเนื่อง

“ในการเปิดการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยนั้น ควรเปิดในวันและเวลาที่ผู้เข้าร่วมสามารถ เลือกได้ แต่โดยส่วนใหญ่มักจะเปิดในเวลาที่อาจารย์มีสอน ดังนั้นควรมีการเปิดการอบรมหลายรอบ และ หลายเวลา”

“การจัดอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ควรดูช่วงเวลาประกอบ เช่น ไม่ควรจัดในช่วงตรวจข้อสอบภาค ๑”

“ควรเชิญอาจารย์จากที่อื่นที่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัย เป็นวิทยากรแลกเปลี่ยนความรู้ ให้กับอาจารย์ในมศบที่จะเริ่มต้นทำวิจัย อย่างต่อเนื่อง

“ควรมีรูปแบบสำเร็จรูปที่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัย แบบอ่านแล้วเข้าใจง่าย ตย . จะ เริ่มต้นอย่างไรก่อน- หลัง”

“มหาวิทยาลัยควรมีการแข่งขานเกี่ยวกับแหล่งทุนวิจัยภายนอกให้บุคลากรได้รับทราบด้วย เพื่อ เป็นช่องทางให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการทำงานวิจัยอีกทางหนึ่ง

“มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย น่าจะช่วยนักวิจัยรุ่นใหม่ โดยการหาข้อมูล ข่าวสารและหัวข้อวิจัย รวมถึงทุนสนับสนุนงานวิจัย (ภายนอก) ที่ตรงกับ field กับคณะ/สาขา เพราะ นักวิจัยรุ่นใหม่ยังไม่มีประสบการณ์ที่จะเข้าถึงแหล่งข้อมูล (ที่ตนเองสนใจ) แหล่งทุนสนับสนุน (ที่ตนเองสนใจ รวมถึงเครือข่าย(พันธมิตร) ร่วมงานวิจัย ซึ่งทำให้เกิดมุมมองที่มีขั้นตอนและกระบวนการ โดยเฉพาะจุดเริ่มต้นที่ยุ่งยาก”

“การให้ข้อมูลแก่อาจารย์ที่สนใจควรเน้นที่กลุ่มหรือfield ที่มีความใกล้เคียงกันและสัมพันธ์กัน ไม่ควรเอากระบวนการวิจัยทางสังคมศาสตร์ไปใช้ปะปนกับกระบวนการวิจัยทางเทคโนโลยี เพราะมี แนวคิดพื้นฐานค่อนข้างต่างกัน

“ต้องการให้มี clinic ให้คำปรึกษารายบุคคล โดยนักวิจัยของสถาบันเอง ในกรณีที่ผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อหรือขอรับคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิงานวิจัยได้

“ต้องการให้มีนักสถิติที่อำนวยความสะดวกด้านสถิติกับผู้วิจัย (ทั้งเสียค่าใช้จ่ายในบาง โอกาส/ไม่เสียค่าใช้จ่าย)”

“ควรมีที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านสถิติ

“ไม่มีบุคลากรให้คำแนะนำ ไม่มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา

“ไม่เร่ง มีตัวอย่างหรือtemplate มี hotline ขอคำตอบไม่ใช่ขอคำปรึกษา

“งบประมาณที่ให้ไม่เหมาะสม เพราะคิดค่าอุปกรณ์ต่างๆ 10,000 บาท แต่เราใช้ทุกอย่างของตัวเองหมด ดังนั้นถ้ามีงบประมาณเกิดขึ้น ควรมีให้เอกสาร อุปกรณ์สำนักงานอื่นๆ ที่เบิกได้จริง

“งานวิจัยบางอย่างใช้อุปกรณ์ที่มีราคาแพงและต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ ทำให้ใช้เวลานาน ควร ขยายเวลาหรือขอการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

“ทรัพยากรในการวิจัยมีไม่เพียงพอ

“จะสนับสนุนอะไรก็ควรให้ทรัพยากร เพื่อทำงานได้สะดวก

“การสนับสนุนงานวิจัยยังขาดความเป็นรูปธรรม เช่น จำนวนเงินค่าตอบแทนนักวิจัย

“ค่าตอบแทนน้อย”

“ระบบการส่งเสริมยกย่องงานวิจัยของอาจารย์ยังไม่ดีไม่น้อยก็ควรมีกองให้”

“มหาวิทยาลัยขาดบรรยากาศทางวิชาการส่วนหนึ่งอาจมาจากตัวอาจารย์เอง อีกส่วนอาจมาจาก ระบบกฏกระตุ้น”

“ควรพิจารณาคำตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิในกรณีที่ต้องหารือกับท่านอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือได้คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ไปหรือเพิ่มเติมเฉพาะทางที่มีความเชี่ยวชาญท่านอื่น เพื่อให้งานวิจัยมีมุมมองที่ชัดเจนและถูกต้องน่าเชื่อถือในวงการวิชาการเฉพาะด้าน

“ควรมีฐานข้อมูลที่เป็นงานthesis ฉบับเต็มในการที่จะนำมาศึกษาและพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ได้มากขึ้น”

“มหาวิทยาลัยมีวารสารอิเล็กทรอนิกส์น้อยมาก และไม่มีในสาขาที่ต้องการ

“มหาวิทยาลัยควรมีฐานข้อมูลหนังสือที่เป็นปัจจุบันสำหรับการอ้างอิง

“มหาวิทยาลัยควรมีฐานข้อมูลด้าน วิทยาสาร สื่อสิ่งพิมพ์ ที่มีใช้ตำรา”

“อยากให้แต่ละคณะมีวารสารทางวิชาการของตนเอง ที่ได้รับการยอมรับและมีคุณภาพ

“อาจารย์ทุกคนควรได้รับทราบประกาศและคำสั่งต่างๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เช่น ประกาศเรื่องคำตอบแทน กระบวนการ/ขั้นตอนการขออนุมัติวิจัยแต่ละประเภท การของบประมาณไปเผยแพร่ผลงาน เป็นต้น ตลอดจนหลักเกณฑ์ต่างๆ เช่น การลดพันธกิจ เป็นต้น ถ้าอาจารย์ได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จะได้นำไปสู่การวางแผนพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของตนเองต่อไป รวมไปถึงแผนการขอตำแหน่งทางวิชาการในอนาคต (career path ของตนเอง)”

“คณาจารย์ที่ถูกลบหมายให้มีตำแหน่งบริหารงานส่วนกลางของคณะมหาวิทยาลัย ได้มีเวลาที่จะทำวิจัย ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วมีความต้องการทำงานวิจัยมาก ดังนั้นการแต่งตั้งผู้บริหารที่มาจากอาจารย์ประจำ ควรแต่งตั้งอาจารย์ที่ได้ทำการวิจัยหรือมีตำแหน่งทางวิชาการในระดับหนึ่งก่อนมิให้ขาดโอกาสในการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยเฉพาะการมีตำแหน่งทางวิชาการซึ่งเป็นแรงจูงใจในการพัฒนางานวิชาการในอนาคตต่อไปได้

“ควรมีการกำหนดอาจารย์ออกเป็น สาย คือ สายวิจัย สายสอน เพื่อให้การจัดระบบการทำงานมีความชัดเจนขึ้น”

“อาจารย์ประจำสถาบันฯ ต้องการความชัดเจนเรื่องประเภทของงานวิจัย เพราะได้รับข้อมูลมาจากที่ทำงานเดิมว่า งานวิจัยในชั้นเรียนมีน้ำหนักน้อยในการต่อยอดทำการตีพิมพ์เพื่อขอผลงานทางวิชาการ(ผศ.) ในความเป็นจริงข้อมูลต่อไปนี้น่าจะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยวิจัย เช่น งานวิจัยในชั้นเรียนด้านการสอน การพัฒนาทักษะทางภาษานั้นขยายเป็นวิจัยองค์ความรู้ด้าน ‘การสอนภาษา’ ได้ 2) งานที่มอาจแยกกันเขียน paper ตาม sub-topics ที่แต่ละท่านสนใจ และได้คำตอบภายใต้หัวข้อใหญ่ (topic/title) เดียวกันได้ 3) สนับสนุนให้ทุกท่านสังกัดสมาคมทางวิชาชีพทั่วโลก เช่น สมาคมการ

สอนภาษาด้วยเทคโนโลยี(CALL : computer assisted language learning) เป็นต้น 4) สนับสนุนให้ทุนงานวิจัยสหวิทยาการมากขึ้น เช่น T + ภาษา ฯลฯ

“การทำวิจัยกลุ่มควรทำได้มากกว่า 1 เรื่องต่อคน (ของมศป.) ควรคิดเทียบอัตราส่วน เช่น คณาจารย์กลุ่ม A มี 2 คน : ควรทำวิจัยได้ 2 เรื่องต่อกลุ่ม หรือกลุ่ม B มี 3 คน ควรทำได้ 3 เรื่องต่อกลุ่ม”

“เพื่อประสิทธิภาพของผลงานวิจัย อาจจะมีข้อกำหนดให้มีการเผยแพร่ในการประชุมทางวิชาการ(เช่นปัจจุบัน) การเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการ ฯลฯ

“สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยศรีปทุม มีการพัฒนาการดีขึ้นมาก ทั้งด้านวิชาการและการบริการ ให้การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

“เรียน ผอ.สำนักงานวิจัย ขอเป็นกำลังใจให้ เนื่องจากทัศนคติของบางคนมองว่างานวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยาก แต่จริงๆ แล้วเป็นเรื่องสนุก เป็นความท้าทายของชีวิต ทำเยอะก็มีความสุข ประสพการณ์ในการทำวิจัยไม่ได้ใช้แรงงานวิชาการเท่านั้น ยังมีประโยชน์อีกมากมาย แคลองทำมัน ไม่ใช่เรื่องยากค่ะ ขอบคุณจนทุกท่านที่ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยค่ะ ขอบคุณค่ะ

กล่าวโดยสรุป อาจารย์ที่ต้องการพัฒนาตนเองในด้านการวิจัยต้องการเข้าร่วมอบรมด้านการวิจัย แต่มีอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการอบรมได้ คือ ระยะเวลาในการอบรมตรงกับชั่วโมงสอนหรือในขณะนั้นมีภารกิจอื่นที่ไม่อาจเลี่ยงได้ เช่น การตรวจข้อสอบซึ่งต้องการให้จัดการอบรมในช่วงที่อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีภารกิจสำคัญ นอกจากนี้สิ่งที่อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการจากมหาวิทยาลัยคือ ข้อมูลสารสนเทศที่เพียงพอและชัดเจน ทั้งในด้านแหล่งและเงื่อนไขของทุนวิจัยภายนอกและภายใน และข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย ที่ควรให้อาจารย์ทุกท่านได้รับทราบอาจารย์เห็นว่าควรจัดให้มีผู้ช่วยเหลือทางสถิติวิเคราะห์ ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างคณาจารย์ให้ทำวิจัยเป็นกลุ่ม โดยจัดสรรทรัพยากรและค่าตอบแทนที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยรวมทั้งจัดให้มีฐานข้อมูลเพื่อการอ้างอิงในงานวิจัย อย่างเพียงพอและมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่า ควรจัดบุคลากรให้ดำรงตำแหน่งอย่างเหมาะสมโดยผู้บริหารซึ่งจะมีภาระงานมากขึ้น ควรเป็นผู้ที่มีผลงานวิจัยอยู่แล้วพอสมควร ทั้งนี้เพื่อเอื้อให้อาจารย์ที่ยังไม่มีผลงานวิจัยได้สร้างสรรค์งานวิจัยอย่างเต็มศักยภาพ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ค้นหาและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ 2) ศึกษาศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยเป็น อาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน ที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ประจำ ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 467 คน ซึ่งได้รับความร่วมมือตอบแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 36.62 ใช้ระยะเวลาการวิจัยในระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS for windows version 17.0) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อนแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลคุณลักษณะของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรอิสระต่างๆ ที่วัดได้จากแบบสอบถาม

อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 53 เป็นหญิง อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 34 – 42 ปี และมีอายุเฉลี่ยประมาณ 41 ปี อาจารย์ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 74 จบการศึกษาระดับปริญญาโทและจบการศึกษาในแผนการศึกษาที่ต้องทำวิทยานิพนธ์(แผน ก) ประมาณร้อยละ 55 อาจารย์ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 1 มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์

อาจารย์ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 82 มีพันธกิจการสอน และมีจำนวนชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยประมาณ 13 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อาจารย์ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 78 มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนและการวิจัยและใช้เวลาไปโดยเฉลี่ยประมาณ ชั่วโมงต่อวัน ในการทำงานประจำที่นอกเหนือจากการสอนและการวิจัย

อาจารย์ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 54 มีประสบการณ์การทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและมีประสบการณ์การทำวิจัยโดยเฉลี่ยมาเป็นระยะเวลาประมาณ 4 ปี อาจารย์ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 50 มีเวลาให้กับการทำงานวิจัยในแต่ละวัน โดยมีเวลาเฉลี่ยประมาณ ชั่วโมงครึ่ง ให้กับ

การทำงานวิจัยในแต่ละวัน อาจารย์ที่ตอบว่า ไม่มีประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วยทุนภายในจาก มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประมาณร้อยละ 4 อาจารย์ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าไม่ทำวิจัยเพราะไม่มีเวลา เป็นสาเหตุสำคัญอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นสาเหตุการขาดประสบการณ์และขาดผู้ชี้แนะตามลำดับ อาจารย์มีความคิดเห็นด้านการสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยตั้งใจจากคนรอบข้างในภาพรวมอยู่ในระดับดี มีเจตคติต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับดีมีประสบการณ์ความรู้สึกรู้สึกต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาอยู่ในระดับดี และมีความเครียดและความวิตกกังวลในการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

2. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์

มีอาจารย์เป็นส่วนน้อยประมาณร้อยละ 32 ที่ตอบว่ามีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งที่ทำเสร็จและไม่เสร็จ หรืออยู่ระหว่างดำเนินการ ส่วนอาจารย์ที่ตอบว่าไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีเป็นส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 67 และอาจารย์เคยมีการทำงานวิจัยดังกล่าวมาแล้วโดยเฉลี่ยประมาณ 4 เรื่องต่อคน

อาจารย์ที่ตอบว่ามีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็น คณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำเสร็จตามกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่ไม่เคยขอขยายระยะเวลา) มีเป็นส่วนน้อย คือ ประมาณร้อยละ 29 ส่วนอาจารย์ที่ตอบว่าไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีเป็นส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 และจำนวนงานวิจัยที่ทำเสร็จตามกำหนดระยะเวลาดังกล่าว โดยเฉลี่ยมีประมาณ เรื่องต่อคน

อาจารย์ที่ตอบว่ามีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่เคยขอขยายระยะเวลา) มีเป็นส่วนน้อย คือ ประมาณร้อยละ 36 ส่วนอาจารย์ที่ตอบว่าไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีเป็นส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 63 และจำนวนงานวิจัยที่ทำเสร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลาดังกล่าว โดยเฉลี่ยมีประมาณ เรื่องต่อคน

อาจารย์ที่ตอบว่ามีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ มีเป็นส่วนน้อย คือ ประมาณร้อยละ 19 ส่วนอาจารย์ที่ตอบว่าไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีเป็นส่วนใหญ่ประมาณ

ร้อยละ 80 หรือกล่าวได้ว่าขณะนี้ มีอาจารย์ไม่ถึงร้อยละ 20 ที่กำลังทำงานวิจัยและจำนวนงานวิจัยที่กำลังทำหรืออยู่ในระหว่างดำเนินการดังกล่าว โดยเฉลี่ยมีประมาณ เรื่องต่อคน

อาจารย์ที่ตอบว่ามีงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนร่วมเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ทำไม่เสร็จ (งานวิจัยที่ขอคืนทุนวิจัยหรือยกเลิกโครงการวิจัย) มีเป็นส่วนน้อย คือ ประมาณร้อยละ 2 และมีจำนวนงานวิจัยดังกล่าว เรื่องต่อคน ส่วนอาจารย์ที่ตอบว่าไม่มีงานวิจัยดังกล่าวมีเป็นส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 96 หรือกล่าวได้ว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ขอคืนทุนวิจัยหรือยกเลิกโครงการวิจัย

ในภาพรวมอาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการและคาดว่าจะใช้เวลาในการทำงานวิจัยแต่ละประเภทไปแล้วเสร็จในเวลา 2 เดือน หรือ 1 ปี โดยงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์เป็นงานวิจัยที่อาจารย์ต้องการแสดงคาดว่าจะใช้ระยะเวลาทำนานที่สุดคือ 24 เดือน หรือ 2 ปี รองลงมาคือ งานวิจัยองค์ความรู้ประมาณ 17 เดือน หรือประมาณ 1 ปีครึ่ง งานวิจัยสถาบันประมาณ 12 เดือน หรือ 1 ปี และงานวิจัยในชั้นเรียนประมาณ 11 เดือน หรือประมาณ 1 ปี

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์

จำนวนปีที่เคยทำวิจัย ประสบการณ์ความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา และความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง เป็นปัจจัยที่ร่วมกัน ส่งผลต่อศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ในด้านจำนวนงานวิจัยที่ทำได้ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการ พยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_{\text{ศักยภาพการทำวิจัย}} = -12.245 + .659(\text{จำนวนปีที่เคยทำวิจัย}) + 3.304(\text{ประสบการณ์ความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา}) + 1.301(\text{ความรู้สึกได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง})$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{\text{ศักยภาพการทำวิจัย}} = .491(Z_{\text{จำนวนปีที่เคยทำวิจัย}}) + .276(Z_{\text{ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมา}}) + .121(Z_{\text{กำลังใจจากคนรอบข้าง}})$$

ส่วนปัจจัยที่ส่งผล ต่อศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ในด้านจำนวนงานวิจัยที่ทำ ไม่เสร็จ พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในด้านจำนวนงานวิจัยที่ทำไม่เสร็จ หรือกล่าวได้ว่าไม่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในด้านดังกล่าว

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า จำนวนปีที่เคยทำวิจัยประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาและความรู้สึกได้รับ กำลังใจจากคนรอบข้าง เป็นปัจจัยที่ ร่วมกัน ส่งผลต่อศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ในด้านจำนวนงานวิจัยที่ทำได้ในทางบวกกล่าวคือ หากพิจารณาจากสมการการถดถอยในรูปแบบของคะแนนดิบจะเห็นว่า หากเพิ่มจำนวนปีที่ เคยทำวิจัยขึ้น 1 ปีจะทำให้ ศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) เพิ่มขึ้น .659 เรื่อง เมื่อประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาและความรู้สึกได้รับ กำลังใจจากคนรอบข้าง คงที่ หากประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้ ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์จำนวนงานวิจัยที่ทำได้ เพิ่มขึ้น 3.304 เรื่อง เมื่อจำนวนปีที่เคยทำวิจัย และความรู้สึกได้รับ กำลังใจจากคนรอบข้าง คงที่ และหากความรู้สึกได้รับ กำลังใจจากคนรอบข้าง ดีขึ้น 1 คะแนน จะทำให้ ศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) เพิ่มขึ้น 1.301 เรื่อง เมื่อจำนวนปีที่เคยทำวิจัย และประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาคงที่

เหตุที่เป็นดังนี้เนื่องมาจากอาจารย์ที่มีจำนวนปีที่เคยทำวิจัยมากย่อมต้องมีผลงานวิจัยจำนวนมาก จำนวนปีที่เคยทำวิจัยจึงสัมพันธ์กับ ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) สูงตามไปด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพรรณิ สินโพธิ์ (2546) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์ โมเดลเชิงเส้นตรงระดับคลัสเตอร์ ” พบว่า ตัวแปรระดับครูที่มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ตัวหนึ่ง คือ ความเป็นครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรินทร์ เสโตบล (2544) เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร” ที่พบว่า ตัวแปรที่มีอำนาจการพยากรณ์สูงตัวหนึ่ง คือ การไม่เคยทำการวิจัย

ส่วนประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาส่งผลต่อ ศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) ซึ่งจากการวิจัยพบว่า อาจารย์มี ประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาอยู่ในระดับดี(คะแนนเฉลี่ย=2.82) ฉะนั้นอาจารย์ที่มีความรู้สึกที่ดีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาย่อมผลิตผลงานวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีความรู้สึกว่าการวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อหน่ายหรือเป็นภาระที่เพิ่มขึ้น ประกอบ กับหากประสบการณ์ที่ผ่านมาอาจารย์ได้รับแต่ผลดีและความรู้สึกที่ดีจากการได้ทำวิจัย จะทำให้อาจารย์มีแรงจูงใจที่จะทำวิจัยต่อไป จากผลการวิจัยจึงพบว่า มี

ความสัมพันธ์กันระหว่างประสบการณ์ความรู้สึกที่มีต่อการทำวิจัยที่ผ่านมาทัศนภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรพรรณ สุทธิพิทักษ์ (2544) ที่พบว่า ความสนใจในการทำวิจัยของอาจารย์ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การวิจัย ที่ระดับนัยสำคัญ .01

นอกจากนี้เหตุที่ ความรู้สึกได้รับ กำลังใจจากคนรอบข้าง ส่งผลต่อทัศนภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) เนื่องจากว่ากำลังใจเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์หากขาดซึ่งกำลังใจ การทำงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้อาจเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะอาจารย์ที่มีภาระงานในลักษณะที่ค่อนข้างเคร่งเครียดเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นงานเชิงวิชาการ ประกอบกับเมื่อต้องทำงานวิจัยอันเป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นงานที่ต้องอาศัยกำลังความสามารถอย่างสูง ทั้งพลังกายพลังใจและพลังสมอง ซึ่งจะทำให้เกิดภาวะเครียดและอาจท้อแท้หมดกำลังใจในการทำงาน ดังนั้นกำลังใจที่ได้รับจากบุคคลใกล้ชิดครอบครัว พี่น้อง และเพื่อน จึงมีส่วนสำคัญมากในการทำงานวิจัยของอาจารย์ หากอาจารย์ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมและให้กำลังใจจากบุคคลรอบข้างดี หรือการที่บุคคลรอบข้างเห็นดีด้วยกับการทำวิจัยของอาจารย์ จะส่งผลให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยได้ปริมาณและคุณภาพดีตามไปด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณิชพร พวงไชสง (2546) เรื่อง “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความมุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย ของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ” ที่พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความมุ่งมั่นในการทำวิจัย และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย สูงที่สุด คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (ความรู้สึกเห็นพ้องกับบุคคลแวดล้อม)

ส่วนปัจจัยอื่นที่พบว่าไม่ส่งผลต่อ ทัศนภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) คือ การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย นั้น ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ศิริมัจ ขวี่ ญูเมือง (2548) เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ : การวิเคราะห์ลิสรเรลและเครือข่ายประสาท” ที่พบว่า คุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัยมีอิทธิพลทางตรงต่อการมีผลิตภาพการวิจัย เนื่องจากปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยอยู่แล้วเป็นอย่างดี จะเห็นได้จากนโยบายของมหาวิทยาลัยซึ่งแสดงผ่านประกาศ ระเบียบ คำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่มีเป็นจำนวนมากต่างระบุถึงการให้การสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การให้งบประมาณสนับสนุนการวิจัย ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนเงินที่สูงพอสมควรสำหรับการดำเนินการวิจัยเรื่องหนึ่งให้แล้วเสร็จ อาจารย์ที่ผลิตผลงานวิจัยมาอย่างต่อเนื่องจะทราบถึงการสนับสนุนนี้เป็นอย่างดี และแม้จะทราบความดังกล่าว

ปริมาณงานวิจัยของอาจารย์ก็ไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างแตกต่างไปจากอดีต การได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยจึงไม่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้)

ส่วนเจตคติที่มีต่อการทำวิจัยนั้นแม้จากการวิจัยจะพบว่าอาจารย์มีเจตคติที่ดี แต่อาจเนื่องมาจากภาระงานสอนและภาระงานอื่นที่มีเป็นจำนวนมากซึ่งจากการวิจัย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 78 ใช้เวลาไปกับภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนและการวิจัยโดยเฉลี่ยประมาณ 6 ชั่วโมงต่อวัน จึงทำให้แม้จะมีเจตคติต่อการทำวิจัยที่ดี แต่บริบทของการทำงานที่ไม่เอื้ออำนวยจึงทำให้เจตคติดังกล่าวไม่ส่งผลใดๆ ต่อศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) นอกจากนี้ข้อจำกัดด้านระยะเวลา ก็ไม่ส่งผลต่อ ศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ พงษ์พัชรินทร์ พุชวิฒนะ (2545) เรื่อง “กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” และ อรวรรณ สุทธิพิทักษ์ (2544) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัย ของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน ” ที่พบว่า อาจารย์ให้เหตุผลในการไม่ทำวิจัยหรือไม่คิดจะทำวิจัยว่าเป็นเพราะไม่มีเวลา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดดังกล่าวเป็นข้อจำกัดในปัจจุบัน แต่จำนวนงานวิจัยที่ทำได้เป็นจำนวนงานวิจัยที่วัดจากการให้อาจารย์ตอบข้อมูลของการทำวิจัยในอดีต จำนวนงานวิจัยที่ทำได้จึงไม่มีความสัมพันธ์กับข้อจำกัดด้านระยะเวลา เพราะปัจจัยทั้งสองไม่ได้อยู่ในบริบทของระยะเวลาเดียวกัน

จากการวิจัย พบว่า ปัจจัย ด้านอายุไม่ ส่งผลต่อ ศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนงานวิจัยไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุ แต่ขึ้นอยู่กับเวลาที่มิให้กับการทำงานวิจัยมากกว่า เห็นได้จากการวิจัยที่พบว่า อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ซึ่งมีอายุเฉลี่ยน้อยกว่าอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ มีจำนวนงานวิจัยโดยเฉลี่ยใกล้เคียงกับอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ มีเวลาให้กับการทำงานวิจัยโดยเฉลี่ยมากกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในการวิจัยครั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการในระดับอาจารย์เป็นจำนวนมากกว่าอาจารย์ที่เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ ปัจจัยด้านอายุจึงไม่ ส่งผลต่อ ศักยภาพ การทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้)

ส่วนปัจจัยความเครียดและความวิตกกังวลของอาจารย์ที่ไม่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) ซึ่งจากผลการวิจัยที่ศึกษาในเรื่องใกล้เคียงของ วินัย ปานไ้ (2542)

เรื่อง “การพัฒนาโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ที่พบว่า ความเครียดมีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา จะเห็นว่าความเครียดมีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลแต่ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์โดยตรงต่อศักยภาพการวิจัย นอกจากนี้ อาจเนื่องมาจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า อาจารย์มีระดับ ความเครียดและความวิตกกังวล อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่าอาจารย์ไม่ค่อยกังวลใจเกี่ยวกับการทำงานวิจัยมากนัก ประกอบกับได้รับการสนับสนุนทั้งจากทางมหาวิทยาลัยและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังใจจากคนรอบข้างดี จึงทำให้ความ เครียดและความวิตกกังวลไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปนัดดา ดีพิจารณา (2551) เรื่อง “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการกำกับตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตทางการศึกษา ” ที่พบว่า ความวิตกกังวลไม่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อการกำกับตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต กล่าวคือ การจะกำกับตนเองให้ทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ให้แล้วเสร็จได้หรือไม่ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความวิตกกังวลที่มี แต่ขึ้นอยู่กับ 1) บุคคลที่เป็นแม่แบบ 2) การเห็นคุณค่าของการทำวิทยานิพนธ์ และ 3) การสนับสนุนทางสังคม

อนึ่ง ผลการวิจัยที่พบว่า มีหลายปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อ ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์(จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) อาจเนื่องมาจากอิทธิพลของจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วย เนื่องจากจำนวนการตอบแบบสอบถามของอาจารย์มีจำนวนน้อย และอาจารย์ที่ให้ข้อมูลเรื่องจำนวนงานวิจัยที่ทำ ก็มีจำนวนน้อย ข้อมูลที่มีจึงอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้เห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์หมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหากเพิ่มปริมาณของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งให้อาจารย์ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมากกว่านี้ อาจทำให้พบว่าปัจจัยบางประการที่เหลือส่งผลต่อ ศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ (จำนวนงานวิจัยที่ทำได้) แต่ทั้งนี้ก็เป็นเพียงการคาดคะเนของผู้วิจัย ซึ่ง จะ เป็น ความจริงหรือไม่ควร ต้องได้รับการยืนยันด้วยผลการวิจัยต่อไป

ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยของอาจารย์ที่วิเคราะห์ได้จากแบบสอบถาม พบว่า ปัญหาสำคัญที่กระทบกับการทำงานวิจัยของอาจารย์มากที่สุด คือ ภาระงานที่มีเป็นจำนวนมากทำให้ระยะเวลาที่มีให้กับการทำวิจัยลดน้อยลง ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า อาจารย์ให้เหตุผลที่ไม่ทำวิจัยว่า เพราะไม่มีเวลาเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับผลการวิจัยของฐิติพร ตันติศรียานุรักษ์ รัชฎา ธิโสภา และ อรดา เกรียงสินยศ (2548) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ” ที่พบว่า บุคลากรไม่สามารถทำงานวิจัยในเวลาปฏิบัติงานประจำได้

มากที่สุด นอกจากนี้ความต้องการของอาจารย์ในเรื่อง ผู้ช่วยเหลือในการวิจัย เช่น ผู้ช่วยจัดทำเอกสาร ผู้ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ซึ่งนับเป็นปัญหาและอุปสรรคของการทำวิจัยประการหนึ่งของอาจารย์ที่พบจากการวิจัยครั้งนี้ ก็สอดคล้องกับผลการวิจัยดังกล่าวเช่นกัน กล่าวคือ จากผลการวิจัยดังกล่าว พบว่า สภาพปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ คือ ไม่มีผู้ช่วยในการทำงานวิจัยมากที่สุด เช่น พนักงานหาข้อมูล พนักงานเก็บข้อมูล พนักงานพิมพ์ข้อมูล เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัย พบว่า อาจารย์ต้องการเวลาในการทำงานวิจัยแต่ละประเภทเพิ่มขึ้นทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการ ลดภาระงานให้เหมาะสมกับภาระการวิจัย เมื่อไม่ได้ลดภาระงานจึงต้องการระยะเวลาในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น ให้สมดุลและชดเชยกับภาระงานที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการให้เวลาอาจารย์ได้ทำวิจัยอย่างเหมาะสมและเพียงพอ นอกจากจะช่วยคลายความเครียดที่เกิดจากความเร่งรีบทำงานวิจัยให้อาจารย์ ได้แล้ว ยังช่วยให้อาจารย์ได้มีเวลาอยู่กับครอบครัวหรือเพื่อนฝูงได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีมากกว่าผลเสีย เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การได้รับการสนับสนุนในรูปของกำลังใจจากคนรอบข้างส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ดีกว่าการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยควรเน้นคุณภาพของงานวิจัยมากกว่าปริมาณ เพราะหากไม่สามารถลดภาระงานให้แก่อาจารย์ได้ย่อมจะทำให้ปริมาณงานวิจัยลดลงด้วย จึงควรให้ความสนใจกับการควบคุมคุณภาพของงานวิจัย แต่อย่างไรก็ตามไม่ควรลดความสำคัญของการลดภาระงานให้กับอาจารย์ เพราะการลดภาระงานให้กับอาจารย์ได้อย่างเหมาะสมกับภาระการวิจัย จะทำให้อาจารย์มีเวลาให้กับงานวิจัยได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัยต่อไป ส่วน การเน้นคุณภาพนี้อาจทำได้โดยให้อาจารย์ใหม่ที่เพิ่งเริ่มทำงานวิจัย ได้ทำวิจัยเป็นคณะร่วมกับอาจารย์อาวุโส เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์การทำวิจัยจากอาจารย์อาวุโส ซึ่งวิธีนี้อาจไม่ช่วยเพิ่มปริมาณงานวิจัย แต่จะทำให้คุณภาพงานวิจัยดีขึ้นและเป็นการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย พร้อมกับการพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยให้กับอาจารย์รุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ประสบการณ์ความรู้ สึกที่มีต่อการทำวิจัยส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่ดี และน่าจะทำให้อาจารย์รุ่นใหม่ผลิตงานวิจัยได้ปริมาณและคุณภาพมากขึ้นได้ในอนาคต

3. จากการวิจัย พบว่า กำลังใจจากคนรอบข้างส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งคนรอบข้างในที่นี้อาจหมายถึง เพื่อนที่ทำงาน หัวหน้างาน หรือลูกน้อง และกำลังใจในที่นี้หมายรวมถึงการได้รับการยกย่องนับถือ ความรู้ สึกได้รับการเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือในการทำวิจัยอยู่เสมอ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัย ดังนั้นมหาวิทยาลัย จึงควรมีระบบดูแลช่วยเหลืออาจารย์นักวิจัยอย่างจริงจัง ให้อาจารย์รู้สึกว่าได้ถูกทอดทิ้งให้ต้อง เผชิญกับปัญหาจากการวิจัยเพียงลำพัง รวมทั้งให้การยกย่องส่งเสริมอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีตาม สมควร ให้อาจารย์ได้มีกำลังใจและรู้สึกว่าผู้บริหารเอาใจใส่ มองเห็นควา มดีที่เป็นผลมาจากการ วิจัย โดยอาจจัดให้มีรางวัลแก่นักวิจัยที่มีผลงานดี ไม่จำเป็นต้องให้เป็นเงินรางวัล แต่อาจให้เป็น เกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า การได้รับการยกย่องซึ่งเปรียบเสมือนการให้กำลังใจ จากผู้บริหาร และการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ร่วมงาน จะทำให้อาจารย์มีกำลังใจที่จะผลิตผล งานวิจัยได้ดีกว่าส่งเสริมด้วยเงินเพียงอย่างเดียว

4. จากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม พบว่า มีอาจารย์บางส่วนไม่ตอบคำถามบางข้อ เนื่องจากไม่ ทราบถึงรายละเอียดในกฎระเบียบหรือประกาศของทางมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ประกาศ เรื่องงบประมาณ ประกาศเรื่องการลดพันธกิจ รวมทั้งอาจารย์ที่ทราบว่า มีประกาศดังกล่าว แต่ไม่ได้ศึกษา รายละเอียดอย่างจริงจัง จึงทำให้ไม่ทราบว่าคนมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการทำวิจัย ดังนั้นจึงควรให้อาจารย์ทุกท่านได้รับทราบข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยทั้ง อาจารย์ใหม่และอาจารย์เก่า โดยเฉพาะกรณี หากมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในข้อกำหนด ดังกล่าว โดยอาจจัดประชุมสัมมนาอาจารย์เฉพาะเรื่องดังกล่าว และต้องให้อาจารย์ทุกท่านเข้าร่วม หรือแจ้งระเบียบและหรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยฉบับล่าสุดให้แก่อาจารย์ทุกคนที่เข้าทำงาน ใหม่ และอาจารย์ทุกคนที่ได้รับอนุมัติทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยในทุกครั้งที่ดำเนินการวิจัย ทั้งนี้ จะต้องมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานลักษณะดังกล่าวโดยตรง

5. จากการแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ในข้อคำถามปลายเปิด พบว่า อาจารย์มีความ สนใจและต้องการพัฒนาตนในด้านการวิจัยอยู่เป็นส่วนใหญ่ แต่มีปัญหาคือ ช่วงที่มหาวิทยาลัยจัด ให้มีการอบรมหรือให้ความรู้แก่คณาจารย์ ไม่ตรงกับเวลาว่างของอาจารย์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า ก่อนที่จะพัฒนาอาจารย์ในเรื่องใดก็ตาม ควรมีการสำรวจความต้องการและตรวจสอบกับตารางเวลา การทำงานของอาจารย์ส่วนใหญ่อย่างจริงจัง ก่อน เพื่อให้ได้วันเวลาหรือช่วงเวลาที่เหมาะสม และ

ประกาศให้อาจารย์ได้รับทราบทั่วกันเป็นระยะเวลาล่วงหน้าพอสมควร เพื่อให้อาจารย์ที่สนใจได้มีเวลาเตรียมการ เพื่อประสานงานของตนให้พร้อมที่จะเข้ารับการอบรมดังกล่าวได้โดยสะดวก

6. มหาวิทยาลัยควรมีการสำรวจความต้องการด้านฐานข้อมูลเพื่อการวิจัย หรือทรัพยากรเพื่อการวิจัยจากคณาจารย์เป็นระยะๆ โดยอาจดำเนินการเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และสอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์ในปัจจุบันมากที่สุด

7. จากการสำรวจ พบว่า งบประมาณด้านการวิจัยประเภทการวิจัยสิ่งประดิษฐ์ เป็นงานวิจัยประเภทเดียวที่อาจารย์ให้ความเห็นว่างบประมาณที่จัดให้ยังไม่เพียงพอ มหาวิทยาลัยจึงควรมีการทบทวนงบประมาณเพื่อการวิจัยประเภทนี้ก่อนงานวิจัยประเภทอื่น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในความตั้งใจแรกของผู้วิจัย ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วยการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ โดยใช้โปรแกรม LISREL แต่เนื่องจากสาเหตุบางประการ คือ จำนวนประชากรที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เหมาะสมกับการวิเคราะห์ด้วย LISREL และความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามบางส่วนที่มีจำนวนน้อยเกินไป ซึ่งอาจจะส่งผลกับการวิเคราะห์ทำให้ผลที่ได้ไม่มีความตรง ผู้วิจัยจึงไม่ได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยครั้งนี้ด้วย LISREL ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว โมเดลการวิจัยดังที่แสดงไว้ในตอนต้น เป็นโมเดลที่เหมาะสมสำหรับใช้วิเคราะห์ด้วย LISREL เนื่องจากมีตัวแปรแฝง ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป หากต้องการจะศึกษาให้ลึกซึ่งถึงปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อศักยภาพการทำวิจัยของอาจารย์ อาจต้องวางแผนการเก็บข้อมูลใหม่ หรือใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วเป็นพื้นฐานของการวิเคราะห์ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการสูญหายของข้อมูลที่เกิดจากอัตราการตอบกลับน้อยกว่าความคาดหวัง

2. ควรศึกษาในปัจจัยบางประการ โดยเฉพาะให้ลึกซึ่งยิ่งขึ้น เช่น ปัจจัยข้อจำกัดด้านระยะเวลา เพราะจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ขัดแย้งกับผลการวิจัยอื่นอยู่บ้าง โดยอาจต้องพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างข้อจำกัดด้านระยะเวลาในปัจจุบันกับศักยภาพการทำวิจัยซึ่งต้องเป็นศักยภาพของอาจารย์ในปัจจุบันเช่นกัน

3. จำนวนข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อาจมีจำนวนมากเกินไป ทำให้อาจารย์เกิดความเบื่อหน่ายในการตอบ ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงน่าจะทดลองแยกข้อคำถามเป็นส่วนๆ จากนั้นทยอย

เก็บข้อมูลทีละส่วน แล้วจึงนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน แต่การใช้วิธีนี้ต้องการระยะเวลาวิจัยมากขึ้น อาจไม่ทันตามกำหนดของมหาวิทยาลัย แต่มีผลดีคือ ทำให้อาจารย์ให้ความร่วมมือในการตอบมากขึ้น เพราะไม่รู้สึกรว่าต้องตอบคำถามคราวละจำนวนมาก

บรรณานุกรม

- จรินทร์ เติบโต . 2544. “ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ . สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2554, จาก http://www.thaiedresearch.org/thaied/sites/all/modules/thaied/thaied-results.tpl.php?table=thaied_results&-action=browse&-cursor=575&-skip=570&-limit=30&-mode=list&-sort=id+asc&-recordid=thaied_results%3Fid%3D577
- จินตนาภา ไสภณ . 2541. “ความคิดเห็นของผู้บริหารหน่วยงาน วิจัยและนักวิจัยที่มีต่อปัญหา ระบบการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทย .” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ . สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2554, จาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=28794>
- ชนะ กองไทรย์ . 2536. “กระบวนการพัฒนาโครงการเสนอวิทยานิพนธ์ ของนิสิตหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติพร ตันติศรียานุรักษ์ รัชฎา ธิโสภา และ อรดา เกรียงสินยศ. 2548. ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ . กรุงเทพมหานคร : สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ณัฐพร พวงไธสง . 2546. “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของควมมุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรม การทำวิจัย และคุณภาพงานวิจัย ของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร .” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทักษิณี ทรานนท์ . 2541. “ปัจจัยบางประการที่มีค วามสัมพันธ์กับการวิจัยของอาจารย์สาขา สังคมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์. สืบค้น เมื่อ 24 มีนาคม 2554, จาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=28572>
- ปนัดดา ดีพิจารณ์. 2551. “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการกำกับตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตทางการศึกษา .” วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒนะ . 2545. “กลยุทธ์การพัฒนา วัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม . 2549. “กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนผลงานตีพิมพ์ใน
วารสารวิชาการระดับนานาชาติ และระดับชาติ .” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม . 30
มิถุนายน 2549.
- _____. 2550. “การสนับสนุนอาจารย์เพื่อขอรับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก .” ในประกาศ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 30 พฤศจิกายน 2550.
- _____. 2553. “เกณฑ์การให้ทุนนี้ กิจที่มีประสพการณ์ สำหรับบุคลากรภายใน .” ใน
ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม. 29 มกราคม 2553.
- _____. 2553. “เกณฑ์การให้ทุนนักวิจัยรุ่นใหม่ สำหรับบุคลากรภายใน .” ในประกาศ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 29 มกราคม 2553.
- _____. 2553. “เกณฑ์การให้ทุนสิ่งประดิษฐ์ สำหรับบุคลากรภายใน .” ในประกาศ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 29 มกราคม 2553.
- _____. 2552. “นโยบาย และการส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย ” ในประกาศมหาวิทยาลัย
ศรีปทุม. 8 มิถุนายน 2552.
- _____. 2552. “แนวทางและงบประมาณเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร .” ในประกาศ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 25 พฤษภาคม 2552.
- _____. 2549. “หลักเกณฑ์การขอรับทุนทำงานวิจัยสถาบัน.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
18 มกราคม 2549.
- _____. 2550. “หลักเกณฑ์การขอรับทุนทำงานวิจัยสถาบัน.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
31 ตุลาคม 2550.
- _____. 2553. “หลักเกณฑ์การขอรับทุนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน .” ในประกาศ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 30 พฤศจิกายน 2553.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม . 2545. “หลักเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุนบุคลากรไปเผยแพร่ผลงานทาง
วิชาการ.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม. 15 มีนาคม 2545.

_____. 2548. “หลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัย พ .ศ. 2548.” ในประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม. 8 พฤศจิกายน 2548.

_____. สำนักงานบุคคล. 2554. รายชื่อบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีปทุม. (อัดสำเนา).

_____. สำนักวิจัย. 2554. บัญชีรายชื่องานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุม ที่ได้รับทุน ภายในและภายนอก ในช่วงปี พ.ศ. 2540 – 2553. (อัดสำเนา).

วินัย ปานไต้ . 2542. “การพัฒนาโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำ วิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา วิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ศัจจมาจ ขวัญเมือง . 2548. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ : การวิเคราะห์ลีสเรลและเครือข่ายประสาท .” วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สายรุ้ง แสงแจ้ง . 2540. “การพัฒนาโมเดลปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตโดยการวิเคราะห์ แบบฟอลท์ทรีและลีสเรล .” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิริรัตน์ คุณจักร . 2539. “การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ระหว่าง นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษา ภายในสองปีการศึกษาและมากกว่าสองปีการศึกษา .” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทรี จิตดิอรุณชัย . 2535 . “การวิเคราะห์สภาพของการส่งเสริมการวิจัยในจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหิดล .” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2554, จาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=1082535000397>

สุนิภา ชินวุฒิ. 2538. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับ บทบาทการวิจัยของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข .” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2554, จาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=1082538000991>

- สุพรรณณี สีนโพธิ์. 2546. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู
ประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรวรรณ สุทธิพิทักษ์ . 2544. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัย ของอาจารย์ใน
วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อุมาพร ฟูมัน . 2542. “การศึกษาการทำวิจัยเป็นทีมของอาจารย์ : การวิจัยรายกรณีสถาบันราชภัฏ
สวนดุสิต.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ อยู่ถนอม
รองอธิการบดี (2) มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์ วรรณจักริยา
ที่ปรึกษาสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

คำชี้แจง: แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจข้อมูลประกอบการวิจัยสถาบันของสำนักวิจัย จึงขอความร่วมมือจากท่านโปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง เพื่อการประมวลผลที่เที่ยงตรง ทั้งนี้การประมวลผลจะแสดงในภาพรวมเท่านั้น จึงขอให้มั่นใจได้ว่าการแสดงความคิดเห็นหรือการให้ข้อมูลในแบบสอบถามฉบับนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อท่าน ดังนั้น โปรดกรณารอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกตอน จะขอบพระคุณยิ่ง

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน และหรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน ในตอนที่ 1 - 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อ 1 เพศ 1. ชาย 2. หญิง ข้อ 2 อายุ.....ปี

ข้อ 3 วุฒิการศึกษาสูงสุด 1. ประกาศนียบัตรชั้นสูง 2.ปริญญาตรี
 3.ปริญญาโท 4.ปริญญาเอก
 5. อื่นๆ (กรณาระบุ)

ข้อ 4 แผนการศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท (กรณีมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาโท กรุณาข้ามไปตอบข้อ 5)

1. แผน ก (ทำวิทยานิพนธ์) 2. แผน ข (ทำสารนิพนธ์)
 3. อื่นๆ (กรณาระบุ)

ข้อ 5 ตำแหน่งทางวิชาการ 1. อาจารย์ 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 3. รองศาสตราจารย์ 4. ศาสตราจารย์

ข้อ 6 สังกัด 1. คณะดิจิทัลมีเดีย 2. คณะบริหารธุรกิจ
 3. คณะบัญชี 4. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
 5. คณะนิติศาสตร์ 6. คณะนิเทศศาสตร์
 7. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 8. คณะศิลปศาสตร์
 9. คณะเศรษฐศาสตร์ 10. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 11. วิทยาลัยนานาชาติ 12. สำนักวิชาศึกษาทั่วไป
 13. บัณฑิตวิทยาลัย 14. ศูนย์ (กรณาระบุ)
 15. สำนัก (กรณาระบุ)
 16. สำนักงาน (กรณาระบุ)
 17. สถาบัน (กรณาระบุ)

18. หน่วยงานอื่นๆ (กรุณาระบุ)

ข้อ 7 จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์

1. มีชั่วโมงต่อสัปดาห์ 2. ไม่มีพันธกิจการสอน

ข้อ 8 จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้ไปในการทำงานประจำในแต่ละวันนอกเหนือจากการสอนและการวิจัย

1. มีชั่วโมงต่อวัน 2. ไม่มี

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพในการทำวิจัย

ข้อ 9 ประสิทธิภาพการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา (นับรวมทั้งช่วงเวลาก่อนที่จะบรรจุเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม) โดยประมาณ (ถ้าไม่มี กรุณาข้ามไปตอบข้อ 15)

1. มีปี 2. ไม่มี

ข้อ 10 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งที่สำเร็จและไม่สำเร็จ หรืออยู่ระหว่างดำเนินการ

1. มีเรื่อง 2. ไม่มี

ข้อ 11 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่สำเร็จตามกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่ไม่เคยขอขยายระยะเวลา)

1. มีเรื่อง 2. ไม่มี

ข้อ 12 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่สำเร็จแต่เกินกำหนดระยะเวลา (งานวิจัยที่เคยขอขยายระยะเวลา)

1. มีเรื่อง 2. ไม่มี

ข้อ 13 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ

1. มีเรื่อง 2. ไม่มี

ข้อ 14 จำนวนงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเดี่ยวและงานวิจัยที่ทำเป็นคณะหรือมีส่วนเป็นผู้ร่วมวิจัย ที่เคยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เฉพาะที่ไม่สำเร็จ (งานวิจัยที่ขอคืนทุนวิจัยหรือยกเลิกโครงการวิจัย)

1. มีเรื่อง 2. ไม่มี

ข้อ 15 ระยะเวลาเฉลี่ยที่ท่าน ต้องการใช้และคาดว่าจะเป็นระยะเวลาที่สามารถทำวิจัยแต่ละเรื่องได้แล้วเสร็จ (โปรดพิจารณาคาดคะเนจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของท่าน หากไม่เคยมีประสบการณ์ในงานวิจัยประเภทใดกรุณาทำเครื่องหมาย “ - ” ลงในช่องว่าง และหากไม่เคยมีประสบการณ์ในงานวิจัยใดเลย กรุณาข้ามไปตอบข้อ 17)

1. วิจัยในชั้นเรียนปี.....เดือน	2. วิจัยองค์ความรู้ปี.....เดือน
3. วิจัยสถาบันปี.....เดือน	4. วิจัยสิ่งประดิษฐ์ปี.....เดือน

ข้อ 16 จำนวนเวลาโดยเฉลี่ยที่อุทิศให้กับงานวิจัยในแต่ละวัน

1. มีเวลาชั่วโมงต่อวัน 2. ไม่มีเวลา

ข้อ 17 เฉพาะผู้ที่ ไม่มีประสบการณ์ทำวิจัยด้วยทุนภายในจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ท่านไม่ทำวิจัย เพราะสาเหตุใดต่อไปนี่ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ และกรุณาเรียงตามลำดับความสำคัญ โดยให้ 1 หมายถึง สาเหตุที่สำคัญที่สุด และ 2 3 4... ลดหลั่นไปตามลำดับ)

-ไม่มีเวลา
-ขาดประสบการณ์
-ขาดผู้ชี้แนะ
-ไม่ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย
-เหนื่อยหน่าย
-อื่นๆ กรุณาระบุ.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการทำวิจัย

โปรดอ่านข้อความหรือข้อคำถามต่อไปนี้โดยละเอียด และพิจารณาข้อความดังกล่าวว่าสอดคล้องหรือตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกของท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด แม้ว่าข้อความบางข้อจะไม่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน โดยแท้ ก็โปรดแสดงความคิดเห็นเสมือนว่าเป็นเหตุการณ์สมมุติสำหรับท่าน จะขอขอบคุณยิ่ง

ทั้งนี้: “งานวิจัย” ในแบบสอบถามตอนที่ 3 นี้ หมายถึง งานวิจัยทั้งที่เคยทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา งานวิจัยตามความสนใจ และงานวิจัยที่ทำตามภาระหน้าที่ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละท่าน

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. หากท่านได้ทำงานวิจัยในชั้นเรียน ท่านคิดว่างบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉลี่ย ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ เพียงพอแล้วสำหรับท่าน				

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. หากท่านได้ทำงานวิจัยองค์ความรู้ ท่านคิดว่างบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉลี่ย ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ เพียงพอแล้วสำหรับท่าน				
3. หากท่านได้ทำงานวิจัยสถาบัน ท่านคิดว่างบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉลี่ย ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ เพียงพอแล้วสำหรับท่าน				
4. หากท่านได้ทำงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ ท่านคิดว่างบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉลี่ย ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ เพียงพอแล้วสำหรับท่าน				
5. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยมีแหล่งค้นคว้า เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศ ฯลฯ เพียงพอสำหรับดำเนินการวิจัยของท่านได้โดยไม่ลำบาก				
6. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องจักร วัสดุสำนักงาน ฯลฯ เพียงพอสำหรับดำเนินการวิจัยของท่านได้โดยไม่ลำบาก				
7. หากท่านต้องการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อการวิจัย นอกเหนือจากที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ ท่านคิดว่า จะได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอย่างแน่นอน				
8. สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการวิจัยโดยภาพรวมของ มหาวิทยาลัย ยังมีน้อยเกินไป				
9. ท่านเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดขั้นตอนการประสานงานการวิจัยระหว่างอาจารย์กับมหาวิทยาลัย ได้ให้บริการเป็นอย่างดี				
10. ลำดับขั้นของการดำเนินการวิจัยภายใต้ระเบียบมหาวิทยาลัยยุ่งยากเกินไปสำหรับท่าน				

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. ท่านคิดว่าการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนของการวิจัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้ระยะเวลาสั้นเกินไป				
12. มหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่ให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกในการวิจัยของท่านอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ				
13. มหาวิทยาลัยจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยอย่างเหมาะสมตรงกับความต้องการของท่านอยู่เสมอ				
14. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยจะจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษาเพื่อการวิจัยได้อย่างเหมาะสมตรงกับความต้องการของท่านได้				
15. ท่านไม่เคยได้รับความรู้เพื่อการวิจัยอื่นใดเพิ่มเติมจากมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากความรู้เดิมของท่าน				
16. ท่านทราบว่ามหาวิทยาลัยมีความพยายามส่งเสริมความรู้ความสามารถในการวิจัยแก่คณาจารย์อยู่เสมอด้วยวิธีการต่างๆ				
17. ผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษาเพื่อการวิจัยมีส่วนช่วยเหลือท่านในการวิจัยทั้งปัจจุบันและอนาคต ตามสมควรเป็นอย่างดี				
18. การจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษาเพื่อการวิจัย ไม่มีประโยชน์สำหรับท่านมากนัก				
19. การลดภาระการสอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดลดให้อาจารย์ที่มีภาระงานวิจัย น้อยเกินไปตามความเห็นของท่าน				
20. ท่านไม่ต้องการลดภาระการสอนเมื่อทำงานวิจัย เพราะเห็นถึงความยุ่งยากลำบากในการขอลด				
21. ครอบครัวหรือเพื่อนของท่านให้กำลังใจท่านเสมอเมื่อทราบว่าท่านประสบปัญหาในการทำวิจัย				
22. ท่านสามารถขอความช่วยเหลือหรือหยิบยืมสิ่งของจากเพื่อนร่วมงาน เพื่อประโยชน์ในการวิจัยได้เสมอ				

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
23. ท่านมีเพื่อนที่สามารถช่วยเหลือท่านได้เมื่อประสบปัญหา ในการทำวิจัย				
24. เมื่อท่านทำงานวิจัย ท่านรู้สึกท้อแท้เสมอ เพราะไม่มีใคร เห็นความสำคัญในสิ่งที่ท่านกำลังทำ				
25. เมื่อท่านประสบปัญหาในการทำวิจัย ท่านไม่เคยรู้สึกว่า ตัวเองถูกทอดทิ้งให้เผชิญปัญหาเพียงลำพัง				
26. งานวิจัยที่ท่านทำ เคยทำ และกำลังจะทำ มีประโยชน์ต่อ สังคมไม่มากนัก				
27. ประเทศชาติพัฒนาได้ด้วยผลงานการวิจัย				
28. งานวิจัยทุกเรื่องที่ท่านทำจะต้องมีคุณค่าทางวิชาการ				
29. งานวิจัยที่ท่านทำ มักไม่ได้เป็นไปตามความต้องการหรือ ความเต็มใจของท่าน				
30. ท่านทำวิจัยเพียงเพราะต้องการตำแหน่งทางวิชาการเท่านั้น				
31. งานวิจัยที่ไม่มีประโยชน์ต่อสังคมหรือแวดวงวิชาการ เป็น งานวิจัยที่ไม่ควรทำ				
32. ท่านคิดจะล้มเลิกการทำวิจัยทุกครั้งเมื่อประสบปัญหา				
33. ในการวิจัยเรื่องต่างๆ ท่านมักพบว่าประโยชน์ที่ได้จากการ วิจัยไม่คุ้มค่ากับการลงทุน				
34. หากท่านได้รับตำแหน่งทางวิชาการตามต้องการแล้ว ท่าน ไม่คิดจะทำการวิจัยต่อไป				
35. เพราะงานวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยากจึง ไม่มีใครอยากทำวิจัย				
36. งานวิจัยที่ผ่านมาสอนให้ท่านรู้ว่าครั้งต่อไปควรทำอย่างไร จึงจะประสบความสำเร็จในการวิจัย				
37. ท่านมีการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ทางสถิติเพิ่มขึ้นจาก การวิจัยที่ผ่านมา				

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
38. เมื่อท่านทำวิจัยมากขึ้น ท่านจะมีความรู้สึกที่สามารถทำวิจัยเรื่องต่อๆ ไปได้ง่ายขึ้น				
39. ท่านรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จในการทำวิจัยของท่านมีประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นนักวิชาการของท่าน				
40. ท่านรู้สึกว่าจะไม่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยที่ผ่านมา				
41. การวิจัย คือ การจัดการกับปัญหาต่างๆ ให้เป็นเรื่องยาก				
42. ท่านมักพบเจอกับปัญหาและอุปสรรคที่น่าหนักใจเสมอในการทำวิจัย				
43. หากท่านทำวิจัยกับกลุ่มคน ท่านมักไม่ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรของท่าน				
44. สิ่งที่ท่านเบื่อหน่ายที่สุดในการวิจัย คือ การเขียนรายงานผลการวิจัย				
45. จากปัญหาที่ท่านพบในการวิจัยที่ผ่านมาทำให้ท่านรู้สึกท้อแท้ในการวิจัยครั้งต่อไป				
46. การทำวิจัยทำให้ท่านเครียด				
47. ท่านรู้สึกถูกบีบบังคับ เมื่อต้องทำวิจัยภายใต้เงื่อนไขระยะเวลาที่กำหนด				
48. หากท่านได้รับมอบหมายให้ทำวิจัย ท่านจะรู้สึกกังวลใจหรือไม่สบายใจทันที				
49. ท่านรู้สึกว่ามีความคิดเห็นต้องรีบเร่งทำงานวิจัยให้แล้วเสร็จตามกำหนดทุกครั้ง				
50. การทำวิจัยทำให้ท่านรู้สึกวุ่นวายในชีวิตมากขึ้น				
51. ท่านกลัวว่าผลงานวิจัยของท่านจะออกมาไม่ใช่อะไรที่ท่านและสังคมคาดหวัง ท่านจึงกังวลใจกับการทำงานมาก				
52. ท่านมักมีอาการปวดศีรษะในขณะที่ทำงานวิจัย				

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	116	67.8
	Excluded ^a	55	32.2
	Total	171	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.857	55

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
o1	144.5603	157.431	.120	.858
o2	144.5172	157.504	.127	.857
o3	144.5086	156.756	.187	.856
o4	144.6207	156.411	.186	.856
o5	144.5948	157.130	.110	.858
o6	144.5603	157.031	.115	.858
o7	144.3621	157.346	.119	.858
o8	144.2759	156.080	.180	.857
o9	144.1638	158.138	.070	.859
o10	144.4224	152.490	.366	.853
o11	144.3621	155.537	.242	.855
o12	144.5000	156.617	.181	.856
o13	144.3103	156.564	.203	.856
o14	144.2845	155.371	.270	.855
o15	144.9138	155.940	.207	.856
o16	144.0000	156.296	.204	.856
o17	144.1034	156.372	.213	.856
o18	145.0603	155.970	.245	.855
o19	144.3362	153.077	.324	.854
o20	144.6552	152.037	.400	.853
o21	143.9310	157.421	.145	.857
o22	144.1810	155.541	.248	.855

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
o23	144.1552	156.010	.226	.856
o24	144.6897	152.877	.355	.853
o25	144.3103	157.764	.116	.857
o26	143.9224	157.463	.170	.856
o27	143.7414	157.480	.120	.858
o28	143.7241	157.871	.137	.857
o29	144.6810	154.306	.234	.856
o30	145.0345	153.790	.318	.854
o31	144.2328	154.476	.253	.855
o32	145.0862	152.445	.366	.853
o33	144.7845	153.336	.353	.854
o34	145.2328	155.189	.219	.856
o35	144.5776	150.768	.391	.853
o36	143.9483	158.745	.065	.858
o37	144.0690	158.413	.069	.858
o38	143.9483	158.397	.080	.858
o39	143.8707	158.357	.100	.857
o40	144.8707	150.914	.490	.851
o41	144.8621	151.511	.413	.852
o42	144.4052	151.234	.503	.851
o43	144.5948	153.878	.352	.854
o44	144.6897	150.251	.486	.851
o45	144.7672	151.624	.452	.852
o46	144.4483	149.467	.521	.850
o47	144.1638	151.199	.484	.851
o48	144.5690	148.143	.591	.849
o49	144.2155	151.892	.466	.852
o50	144.5000	149.052	.585	.849
o51	144.2414	151.333	.490	.851
o52	144.7328	148.632	.563	.849
o53	144.7672	150.684	.529	.850
o54	144.3190	154.515	.288	.855
o55	144.2069	153.261	.393	.853

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยากร หวังมหาพร
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	112 ถ.ลาดพร้าว ซ.ลาดพร้าว 84 แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้อำนวยการสำนักวิจัย และอาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสน ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาการพญาไท)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2547 ร.ด. จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2532 ร.ป.ม. จาก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. 2530 ร.บ. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์